

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cbi/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117221208
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7117221208.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, proti žalovaným: 1. JUDr. Miroslav Vereb, správca konkurznej podstaty úpadcu: MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964, so sídlom kancelárie správcu Hrnčiarska 3, 040 01 Košice, 2. FINGO Hypo, a.s., Štefánikova 8, 058 01 Poprad, IČO: 46 789 570, zastúp. spoločnosťou ZVONČEKOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Miletičova 16, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov v konaní o určenie popretej pohľadávky takto

rozhodol:

U r č u j e sa, že pohľadávka žalobcu, ktorá bola uplatnená dňa 27.06.2017 prihláškou pohľadávky vo výške 3 021 977,24 EUR v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 31K/70/2016 voči úpadcovi MERCURIUS spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, so sídlom Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964 zapísaná v zozname pohľadávok pod číslom 3, je v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a zabezpečenia zabezpečovacím právom v prvom poradí oprávnená.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.08.2017 domáhal, aby súd určil, že jeho pohľadávka, ktorá bola uplatnená dňa 27.06.2017 prihláškou pohľadávky vo výške 3 021 977,24 EUR v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 31K/70/2016 voči úpadcovi MERCURIUS spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, so sídlom Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964 zapísaná v zozname pohľadávok pod číslom 3, je v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a zabezpečenia zabezpečovacím právom v prvom poradí oprávnená.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Košice I svojim rozhodnutím sp. zn. 31K/70/2016 zo dňa 15.05.2017, publikovaným v Obchodnom vestníku č. 96/2017 dňa 22.05.2017, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, so sídlom Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964 (ďalej len „úpadca“) a zároveň ustanovil JUDr. Miroslava Vereba, so sídlom kancelárie Hrnčiarska 3, 040 01 Košice, zn. správcu: S971 za správcu podstaty. Prihláškou č. 1 doručenu správcovi dňa 27.06.2017 si prihlásila Československá obchodná banka. a.s. vo vyššie uvedenom konkurznom konaní svoju zabezpečenú pohľadávku v celkovej sume 3 021 977,24 EUR (istinu 2 151 377,93 EUR a úroky 197 245,99 EUR, úroky z omeškania 665 932,52 EUR a náklady z uplatnenia vo výške 7 420,80 EUR), ktorú má voči spoločnosti SSIM, a.s., Košice, so sídlom Zbrojničná 12, 040 01 Košice, IČO: 31 702 627 (ďalej len „Dlžník“). K prihláške zabezpečenej pohľadávky

žalobca pripojil Zmluvu o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 17.03.2008 a Dodatok č. 1 zo dňa 03.09.2008, list zo dňa 26.11.2008, ktorým bola vyhlásená splatnosť úveru, písomné vyhlásenie spoločnosti SSIM, a.s. Košice zo dňa 30.04.2009 o uznaní peňažného záväzku zo zmluvy o úvere, Dohodu o splácaní záväzku čis. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009, Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 0271/08/80314 zo dňa 17.12.2008, oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 14.12.2009 a rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 29Cb/23/2010 zo dňa 24.02.2017. Prihláška, ktorou si žalobca uplatňuje svoje nároky voči úpadcovi ako vecnoprávnemu dlžníkovi má všetky predpísané náležitosti a k tejto sú pripojené dôkazy preukazujúce pohľadávku žalobcu voči inej osobe a zabezpečenie pohľadávky zabezpečovacím právom v prvom poradí vzťahujúcim sa k majetku úpadcu. Listom doručeným dňa 07.08.2017 oznámil správca žalobcovi, že dňa 03.08.2017 veriteľ P.D.M.S., a. s., so sídlom : Slobody č. 318/43, Poltár, IČO: 46 789 570 (teraz žalovaný v 2. rade), pohľadávku žalobcu zapísanú v zozname pohľadávok pod por. č. 3 v celkovej prihlásenej sume 3 021 977,24 EUR poprel čo do výšky a čo do vymáhateľnosti v celej prihlásenej sume 3 021 977,24 EUR z dôvodu jej premlčania. Rovnako listom doručeným dňa 07.08.2017 oznámil správca žalobcovi, že dňa 03.08.2017 z dôvodu premlčania poprel pohľadávku žalobcu zapísanú v zozname pohľadávok pod por. č. 3 v celkovej prihlásenej sume 3 021 977,24 EUR čo do výšky, čo do vymáhateľnosti a z dôvodu premlčania pohľadávky poprel aj zabezpečenie pohľadávky žalobcu zabezpečovacím právom, nakoľko v dôsledku premlčania dňa 01.05.2013 uplynutím 4 ročnej premlčacej lehoty podľa § 397 Obchodného zákonníka zaniklo aj záložné právo. Z obsahu listiny o popretí pohľadávky veriteľom spoločnosťou P.D.M.S.. a. s. vyplýva, že žalovaný v 2. rade popiera výšku, právny dôvod a zabezpečenie pohľadávky zabezpečovacím právom z dôvodu premlčania pohľadávky dňa 01.05.2013. Žalovaný v I. rade v liste ktorým žalobcovi oznamuje popretie pohľadávky nepresne oznamuje, že spoločnosť P.D.M.S., a. s. popiera pohľadávku čo do výšky a vymáhateľnosti. Ako ďalej z listiny o popretí vyplýva žalovaný v 2. rade istinu nepopiera v skutočne prihlásenej výške ale vo výške 2 151 377,69 EUR. Žalobca prihlásil istinu vo výške 2 151 377,93 EUR. Ako ďalej vyplýva z obsahu listiny o popretí pohľadávky žalovaný v 2. rade nepopiera pohľadávku čo do zabezpečenia zabezpečovacím právom z dôvodu premlčania záložného práva ale z dôvodu premlčania pohľadávky ku dňu 01.05.2013. V dôvodoch popretia pohľadávky čo do zabezpečenia zabezpečovacím právom Žalovaný v 2. rade uvádza, že pohľadávka je premlčaná a preto nemôže byť ani zabezpečená zabezpečovacím právom.

2A. Žalobca uviedol, že s dlžníkom (SSIM, a.s., Košice, IČO: 31 702 627) uzatvorili dňa 17.03.2008 Zmluvu o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 a Dodatok č. 1 zo dňa 03.09.2008, na základe ktorej žalobca poskytol dlžníkovi úver vo výške 2 655 513,51 EUR (80 000 000,-Sk) a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, platiť úroky, úroky z omeškania ako aj dohodnuté poplatky v súlade s ustanoveniami Zmluvy o úvere a plniť ďalšie povinnosti podľa Zmluvy o úvere. Dlžník porušil svoje záväzky vyplývajúce z čl. IV písm. h) a z čl. XI ods. 1 písm. d) a z) Zmluvy o úvere a z toho dôvodu žalobca využil svoje oprávnenie vyplývajúce z čl. XI ods. 2 písm. b) a d) Zmluvy o úvere a listom zo dňa 26.11.2008 vyhlásil úver za splatný. Žalobca zároveň vyzval dlžníka a spoludlžníka, aby v lehote do 05.12.2008 zaplatili celú dlžnú sumu 2 739 731,64 EUR. Dlžník a ani spoludlžník, ktorým bola výzva na zaplatenie doručená dňa 01.12.2008 dlžnú sumu do 05.12.2008 nezaplatili. Dlžník dňa 30.04.2009 písomne uznal svoj peňažný záväzok zo Zmluvy o úvere a listom zo dňa 06.05.2009 požiadal o schválenie splátkového kalendára. Peňažný záväzok zo Zmluvy o úvere dlžník písomne uznal aj v Dohode o splácaní záväzku čis. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 a záväzok sa zaviazal splácať v splátkach: 25. júna 2009 vo výške 50 000,00 EUR, 03. júla 2009 vo výške 50 000,00 EUR, 05. augusta 2009 vo výške 50 000,00 EUR, 04. septembra 2009 vo výške 50 000,00 EUR, 05. októbra 2009 vo výške 50 000,00 EUR, 05. novembra 2009 vo výške 50 000,00 EUR, 04. decembra 2009 vo výške 2 167 104,39 EUR. Pred uzatvorením Dohody dlžník splatil splatné úroky a časť istiny. Skutočnosť, že po uznaní peňažného záväzku 30.04.2008 dlžník časť dlhu splatil vyplýva aj z porovnania zostatku uvedeného v písomnom uznaní dlhu zo dňa 30.04.2009 (2 521 452,72 EUR) oproti zostatku uvedenému v Dohode (2 467 104,39 EUR). Dlžník na splátku istiny zaplatil dňa 04.05.2009 sumu 4 284,85 Eur, dňa 01.06.2009 a dňa 09.06.2009 zaplatil sumu 50 000,-EUR. Dlžník uzatvorením Dohody zo dňa 19.06.2009 získal právo splátok a keďže splátky splatné v mesiacoch jún až november 2009 riadne splatil a zaplatil aj dohodnutý úrok, žalobca nemal dôvod na postup podľa čl. II bod 2.4. Dohody a žiadať, aby dlžník zaplatil celú dlžnú sumu. Žalobca sa mohol domáhať až zaplatenia splátky splatnej dňa 04.12.2009 vo výške 2 167 104,39 EUR a odo dňa omeškania s touto splátkou žiadať zaplatiť aj v čl. III., bode 3.2. Dohody dohodnuté úroky z omeškania vo výške 10 % ročne. Uvedené vyplýva z obsahu Dohody, na ktorú žalobca v prihláške poukazuje keď uvádza: „podľa Dohody o splácaní záväzku čis. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 sa zaviazal záväzok splácať v splátkach, zaplatiť dohodnutý úrok a v prípade omeškania zaplatiť úrok z omeškania vo výške 10% ročne“. Žalobca na Dohodu a jej obsah v prihláške poukazuje,

Dohodu k prihláške pripojil, a preto nemôže obstať tvrdenie žalovaných, že obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi dňa 30.04.2009 a z tohto vyvodil, že pohľadávka sa v celom rozsahu premlčala dňa 01.05.2013. Z čl. I., bod I.4. Dohody je nepochybné, že dlžník písomne uznal záväzok aj dňa 19.06.2009 a mohol dlh splácať splátkach, pričom posledná splátka vo výške 2 167 104,39 EUR bola splatná až dňa 04.12.2009. Dlžník sa dostal do omeškania až dňom 05.12.2009 a preto sa žalobca mohol až týmto dňom domáhať zaplataenia dlžnej sumy a až od tohto dňa je dlžník povinný zaplatiť aj dohodnuté úroky z omeškania. Pred splatnosťou poslednej splátky dlžník listom zo dňa 27.10.2009 požiadal o jej prolongáciu o 6 mesiacov. Splátku splatnú dňa 04. decembra 2009 vo výške zostatku istiny 2 167 104,39 EUR dlžník nezaplatil, nakoľko žalobca súhlasil s prolongáciou tejto splátky, a za tým účelom pripravil Dodatok č. 1 k Dohode. Dlžník dňa 22.12.2009 bez uvedenia dôvodu odmietol pripravený Dodatok č. 1 uzatvoriť. Ako vyplýva z Článku III bodu 3.1. a bodu 3.2. Dohody, žalobca a dlžník sa dohodli, že dlžník bude naďalej platiť žalobcovi úrok dohodnutý v Zmluve o úvere čl. II. ods. 8 a v prípade ak nezaplatí splatnú čiastku istiny, je povinný okrem tohto úroku zaplatiť za obdobie omeškania aj úrok z omeškania vo výške 10 % ročne. Splátku vo výške 2 167 104,39 EUR splatnú dňa 04.12.2009 dlžník nezaplatil, čím sa dostal odo dňa 05.12.2009 do omeškania a bol povinný okrem bežných úrokov platiť aj úrok z omeškania vo výške 10 % ročne. Poskytnutý úver je úročený pohyblivou úrokovou sadzbou s prechodnou fixáciou, ktorá sa skladá z referenčnej úrokovej sadzby medzibankového peňažného trhu EURIBOR 1 - mesačný, vo výške uvedenej v informačnej sieti REUTERS, prípadne v iných informačných sieťach, a to vždy dva pracovné dni pred začiatkom príslušného obdobia fixácie a marže v pevnej výške 0,90 % ročne. Úrok podľa takto dohodnutej úrokovej sadzby je v danej výške platný a splatný v príslušnom 30 dňovom čiastkovom období. Ako vyplýva z článku VI. Zmluvy o úvere úroky podľa článku II. ods. 8 neuhradené v dňoch ich splatnosti bude žalobca kapitalizovať, t. j. pripisovať k čiastkam skôr splatným a doposiaľ neuhradeným a ďalej úročiť dohodnutou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania. Úrok z omeškania je splatný ihneď. Podľa článku VI. ods. 2 Zmluvy o úvere, akékoľvek peňažné čiastky splatné podľa Zmluvy sa žalovaný zaväzuje zaplatiť v deň ich splatnosti. Podľa ustálenej súdnej praxe je úrok z omeškania čiastkové a opakujúce sa plnenie, a preto premlčacia doba plynie pre každé čiastkové plnenie samostatne. Tieto sa nepremlčujú naraz, ale postupne pokiaľ sú staršie ako 4 roky spätne. Uznáním záväzku dňa 30.04.2009, splatením časti peňažného záväzku pred uzatvorením Dohody, ako aj uznaním peňažného záväzku v zmienenej Dohode a následným splácaním tohto záväzku dlžník deklaroval platnosť a záväznosť svojho peňažného záväzku zo Zmluvy o úvere. Dňa 05.12.2009 začala plynúť 4 ročná premlčacia doba, ktorá by uplynula dňa 04.12.2013. Premlčacia doba pre čiastkové plnenia, ktorými sú úroky z omeškania by postupne uplynula až dňa 04.12.2017. Uvedené by platilo, ak by dlžník vôbec po 05.12.2009 neplnil. Ale aj v takomto prípade by premlčacia doba pre čiastkové a opakujúce sa plnenia uplynula až dňa 04.12.2017. Žalobca by v takomto prípade mal za obdobie odo dňa podania prihlášky 27.06.2017 do 04.12.2017 (160 dní) voči dlžníkovi nárok na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 95 616,80 EUR (2 151 377,69 Eur x 10 %/360 dní x 160 dní) a úrok vo výške 8 605,51 Eur (2 151 377,69 Eur x 0,9 %/360 dní x 160 dní), čo spolu predstavuje 104 222,31 EUR. Keďže z uvedeného vyplýva, že ani v takomto prípade nie je celá prihlásená pohľadávka žalobcu premlčaná. Žalobca mal za to, že žalovaní účelovo odvodili plynutie premlčacej doby od písomného uznania záväzku dlžníka zo dňa 30.04.2009 a na obsah Dohody, zostatok prihlasovanej istiny ako aj oznámenie o začatí výkonu záložného práva a pripojený rozsudok Okresného súdu Košice I neprihľadali. Už len zbežným porovnaním sumy istiny z písomného vyhlásenia o uznání záväzku zo dňa 30.04.2009 (istina vo výške 2 521 452,72 EUR) so sumou istiny uvedenou v čl. I. bod 1.3. Dohody (istina vo výške 2 467 104,39 EUR) a sumou istiny uvedenej v prihláške (istina vo výške 2 151 377,69 EUR) je zrejmé, že dlžník dlh splácal. Okrem istiny dlžník splácal aj dohodnuté úroky. S poukazom na uvedené popierací prejav žalovaného 1. rade a žalovaného v 2. rade, že premlčacia doba pohľadávky začala plynúť od písomného uznania záväzku dňa 30.04.2009 a uplynula dňa 01.05.2013 nemôže obstať. Konečne začiatok plynutia premlčacej doby tak ako tento určili žalovaní predchádza vzniku nároku. Nárok ako právna možnosť uplatniť svoje subjektívne právo vzniká až splatnosťou pohľadávky. Podanie žaloby pred 05.12.2009 by bolo predčasné lebo ako vyplýva z Dohody nárok ešte neexistoval. Ako vyplýva z priloženého výpisu z účtu okrem uvedeného plnenia na splátku istiny bola dňa 29. 09.2011 splatená suma 1 186,20 EUR a dňa 13.02.2012 suma 13 392,32 EUR, čím zostatok istiny predstavoval 2 152 525,87 EUR. S prihliadnutím na všetky okolnosti možno na tento skutkový stav nepochybné aplikovať ustanovenie § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, tak iná takéto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu. Týmto žalovaný opakovane a platne uznával záväzok zo Zmluvy o úvere, čím bol pretrhnutý beh pôvodnej premlčacej lehoty a od posledného uznania dňa 13.02.2012 začala plynúť nová 4-ročná premlčacia lehota istiny, ktorá uplynula až dňa 13.02.2016. Okrem dobrovoľného plnenia dlžníkom bolo v súlade s článkom II bod 2.5. inkasným spôsobom z účtu dlžníka zúčtovaná dňa

15.10.2014 suma 1 136,20 EUR a dňa 17.10.2014 suma 11,74 EUR. Preto zostatok istiny predstavuje ku dňu podania prihlášky 2 151 377,93 EUR. Poukázal na ust. § 387, § 397, § 392 a § 407 Obchodného zákonníka. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 2Obdo 36/2010 zo dňa 18. augusta 2011: „Úroky z omeškania sa premlčujú vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe (citované ust. § 397 Obch. zák.), z čoho vyplýva, že ich možno úspešne uplatniť v uzavretom časovom intervale, ohraničenom štyrmi rokmi odo dňa podania žaloby spätne (ostatné neskoršie sú premlčané v dôsledku uplynutia všeobecnej štvorročnej premlčacej doby k jednotlivým denným úrokom z omeškania) a dňom, keď vznikne možnosť na účinné vznesenie námietky premlčania voči istine. Tento interval je však vždy maximálne 4 roky bez jedného dňa a každým uplynutým dňom sa o deň znižuje. Z uvedeného je zrejmé, že veriteľ môže podať žalobu po uplynutí premlčacej doby k istine s tým, že určí prvý a posledný deň omeškania, pretože tieto dni už uplynuli tak, ako to uplatnil žalobca v návrhu a ako odvolací súd správne určil moment uplatniteľnosti a vymáhateľnosti nároku na úrok z omeškania od 12.10.2003, t. j. 4 roky pred podaním návrhu na súd vo veci.“ Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/64/2015 zo dňa 01. júla 2016: „Odvolací súd k tomuto názoru, ktorý považuje za správny dodáva, že v súlade s princípmi premlčania uvedenými v § 391 ods. 2 prvá veta Obchodného zákonníka, pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Úrok z omeškania je čiastkovým a opakujúcim sa plnením, ktoré narastá každým dňom omeškania a veriteľovi každý deň omeškania vzniká nový, samostatný nárok. Je nesporné že právo na úrok z omeškania nie je možné požadovať v neobmedzenom časovom horizonte. Časové obmedzenie v podobe premlčacej doby, ktorá je 4 roky v súlade s Obchodným zákonníkom, platí pri úrokoch z omeškania tak, že pokiaľ omeškanie stále trvá a nie je premlčaný primárny záväzok, v rámci 4 ročnej premlčacej doby od uplatnenia, patrí veriteľovi nárok na úrok z omeškania za každý deň omeškania. Názor ktorý prezentoval žalovaný a súd prvej inštancie, že nárok na úrok z omeškania sa premlčuje spolu s istinou pohľadávky s pevne stanoveným časom od momentu kedy sa mohlo právo prvý raz uplatniť na súde, nie je správny a nie je aplikovateľný na opakujúce sa plnenia akým úrok z omeškania nepochybne je. Nárok na úrok z omeškania sa nepremlčuje naraz ako taký, ale premlčujú sa postupne jednotlivé nároky, pokiaľ sú staršie ako 4 roky spätne.“

2B. Žalobca uviedol, že dňa 25.01.2017 podal na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie, Rajska 15/A, 811 08 Bratislava žalobu, ktorou si voči dlžníkovi uplatňuje za obdobie od 25.01.2013 do 05.12.2013 právo na zaplatenie úroku vo výške dohodnutej marže 0,9 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 152 525,87 EUR, čo predstavuje sumu 16 950,15 EUR a právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 152 525,87 EUR, čo predstavuje sumu 188 344,80 EUR, spolu 205 294,95 EUR ako aj náhradu trov konania vo výške zaplateného poplatku za rozhodcovské konanie. Konanie, je t.č. prerušené z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka a je vedené pod sp. zn. I/2017-8. Poplatok za podanie návrhu vo výške 7 420,80 EUR je uvedený v prihláške. Ako vyplýva z obsahu vyššie uvedenej žaloby žalobca má voči dlžníkovi zo Zmluvy o úvere v znení dodatku a Dohody právo na úrok a úrok z omeškania zo sumy nezaplatennej istiny za obdobie od 25.01.2013 do 13.02.2016 (premlčanie primárneho záväzku po zohľadnení plnenia zo dňa 13.02.2012) t. j. štyri roky spätne pred podaním žaloby do premlčania primárneho záväzku (istiny), a to: a) od 25.01.2013 do 16.10.2014 (629 dní), úrok vo výške dohodnutej marže 0,9 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 152 525,87 EUR, čo predstavuje sumu 33 848,47 EUR a úrok z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 152 525,87 EUR, čo predstavuje sumu 376 094,10 EUR, b) za deň 16.10.2014 (1 deň), úrok vo výške dohodnutej marže 0,9 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 151 389,67 EUR, čo predstavuje sumu 53,78 EUR a úrok z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 151 389,67 EUR, čo predstavuje sumu 597,61 EUR, c) od 17.10.2014 do 13.02.2016 (484 dní), úrok vo výške dohodnutej marže 0,9 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 151 377,93 EUR, čo predstavuje sumu 26 031,67 EUR a úrok z omeškania 10 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 151 377,93 EUR, čo predstavuje sumu 289 240,81 EUR. Žalobca má za obdobie od 25.01.2013 (4 roky spätne od podania žaloby) do 13.02.2016 (premlčanie primárneho záväzku) voči dlžníkovi nárok na úrok a úrok z omeškania v celkovej výške 665 942,52 EUR spolu v celkovej výške 725 866,45 EUR.

2C. Nakoľko doposiaľ nie je premlčaná pohľadávka nemôže byť premlčané ani záložné právo túto pohľadávku zabezpečujúce. Ako vyplýva z ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. Aj v konkurznom konaní platí, že záložný veriteľ sa môže uspokojiť, alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. Možnosť záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená je nepochybne jedným z nárokov záložného veriteľa vyplývajúcich zo záložného práva. Podotkol, že aj v prípade ak by

bola pohľadávka žalobcu skutočne premlčaná záložné právo túto zabezpečujúce premlčané nie je, nakoľko žalobca si začatím výkonu záložného práva uplatnil voči úpadcovi právo na uspokojenie svojej pohľadávky zo zálohu a Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 29Cb/23/2010 vydal predbežné opatrenie, ktorým žalobcovi zakázal pokračovať vo výkone záložného práva, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Začatie výkonu záložného práva zo dňa 14.12.2009 žalobca preukázal listinou priloženou k prihláške a priložil aj rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 29Cb/23/2010 zo dňa 24.02.2017. Začatie výkonu záložného práva je riadne vyznačené aj na príslušných listoch vlastníctva, rovnako tak je na príslušných listoch vlastníctva vyznačené predbežné opatrenie zamedzujúce žalobcovi pokračovať vo výkone záložného práva. Z uvedeného vyplýva, že ani v prípade premlčania pohľadávky by nebolo možné namietať uspokojenie žalobcu zo zálohu, a to z dôvodu, že žalobca si voči úpadcovi odo dňa oznámenia začatia výkonu záložného práva už uplatňuje právo na uspokojenie svojej pohľadávky speňaním zálohu. Podľa názoru veriteľa ak je v konkurznom konaní prihlásená pohľadávka zabezpečená zabezpečovacím právom má sa prihláškou uplatnený nárok posudzovať nielen z hľadiska možného premlčania prihlásenej pohľadávky ale aj z hľadiska premlčania zabezpečovacieho práva, nakoľko práve zo zmieneneho ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia doba záložného práva plynie nezávisle od premlčacej doby pohľadávky. Tvrdenie žalovaného v 1. rade, že v dôsledku premlčania zaniklo aj záložné právo nemôže obstáť. Rovnako tak nemôže obstáť tvrdenie žalovaného v 2. rade, že pohľadávka je premlčaná a preto nemôže byť ani zabezpečená zabezpečovacím právom. Podotkol, že dôvody zániku záložného práva sú upravené v ustanovení § 151md Občianskeho zákonníka. Záložné právo premlčaním pohľadávky nezaniká. Ako vyplýva z obsahu popieracích prejavov žalovaní nepopierajú pohľadávku pre premlčanie záložného práva ale pre premlčanie pohľadávky. Námietka premlčania pohľadávky nevyvoláva žiadne právne následky na záložné právo žalobcu. Podľa zmieneneho ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka aj premlčaná pohľadávka môže byť zabezpečená záložným právom a záložný veriteľ sa môže uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu. Ak nie je zabezpečovacie právo premlčané resp. nie je pohľadávka popretá pre premlčanie záložného práva, veriteľ, ktorý si prihláškou uplatňuje nárok voči vecnoprávnemu dlžníkovi musí byť zo zálohu uspokojený aj v prípade keď pohľadávka sama o sebe je premlčaná. Aj v konkurznom konaní sa musí prihliadať na nároky záložného veriteľa garantované hmotným právom. Zo zmieneneho ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva nárok záložného veriteľa zo zálohu uspokojiť aj tú časť pohľadávky, ktorá už premlčaná je. Výklad podľa ktorého sa záložný veriteľ uspokojuje iba do výšky nepremľčanej časti pohľadávky by poprel účel a význam zákonnej úpravy záložného práva. Ak si záložný veriteľ uplatnil voči záložcovi svoje nároky v konkurznom konaní musí byť v tomto konaní uspokojený v rovnakom rozsahu v akom by bol uspokojený zo záložného práva ak by sa jeho nároky voči záložcovi uspokojovali mimo konkurzné konanie. Záložné právo premlčané nie je a zostali zachované aj účinky začatia výkonu záložného práva. Záložné právo sa nemôže premlčať počas jeho výkonu. Žalobca nemohol pokračovať v začatom výkone záložného práva až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a po rozhodnutí súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá bol následne vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Poukázal na ust. § 151j, § 151k, § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka, ako aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 250/2011-30 zo dňa 8. decembra 2011. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/162/2012 zo dňa 29.10.2013: „Podľa názoru odvolacieho súdu premlčanie predmetného záložného práva sa má riadiť Občianskym zákonníkom (§ 100 ods. 2 OZ) aj v prípade, ak ním bola zabezpečená pohľadávka spravujúca sa Obchodným zákonníkom (v danom prípade je pohľadávka z úverovej zmluvy). Záložné právo sa aj v tomto prípade previazanosti na zmluvu o úvere spravuje Občianskym zákonníkom (§ 100 ods. 2 OZ) a nepremľčí sa skôr, než zabezpečená pohľadávka. Tento názor bol judikovaný v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky (viď rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 18.1.2006 sp. zn. 21 Cdo 2048/2004, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 15.11.2007 sp. zn. 21 Cdo 3157/2006, uznesenie Ústavného súdu Českej republiky z 23.10.2008 sp. zn. I ÚS 269/2008 a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 15.2.2008 sp. zn. 21 Cdo 888/2007). Pokiaľ nie je premlčaná pohľadávka, ktorá je zabezpečená záložným právom, nemôže sa premlčať ani samotné záložné právo - ide tu o prejav akcesority záložného práva. Rovnaký názor sa zastáva aj v teórii občianskeho práva (porovnaj Imrich Fekete, Občiansky zákonník zväzok I. Veľký komentár Bratislava, Eurokódex 2011, str. 494, Jiří Švestka, Jiří Spáčil, Marta Škárová, Milan Hulmák) a kolektív Občiansky zákonník I. Komentár C.H. Beck, Praha 2009, 2. vydanie, str. 591)“. Tieto rozhodnutia potvrdzujú, že záložný veriteľ má právo domáhať sa upokojenia zo zálohu aj v prípade ak je zabezpečená pohľadávka už premlčaná a zároveň potvrdzujú, že otázka vymáhateľnosti pohľadávky voči záložcovi sa má posudzovať aj z hľadiska nárokov záložného veriteľa vyplývajúcich zo záložného práva. Výklad, ktorý by v konkurznom konaní znemožnil, aby bola

pohľadávka záložného veriteľa uspokojená aj v časti v ktorej je premlčaná by odporoval účelu a zmyslu právnej úpravy záložného práva a bol by odopretím spravodlivosti. Vecné právo záložného veriteľa pôsobí erga omnes čomu zodpovedá jednak povinnosť záložcu strieť predaj zálohu na uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa a nositeľovi tohto práva zároveň zabezpečuje výhody, ktoré sú povinní všetci rešpektovať. Podľa Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 464/2011-16 zo dňa 20.10.2011: „Znakom právneho štátu je totiž princíp zákazu denegatio iustitiae, ktorý vyplýva aj z princípu práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny). Princíp zákazu denegatio iustitiae je potrebné aplikovať aj vo vykonávanom - exekučnom konaní. Vychádzajúc z tohto základného princípu výkonu spravodlivosti, v rozpore s ním by bol práve taký výklad zákona, ktorý by znemožňoval nárok garantovaný hmotným právom presadiť prostredníctvom oprávnených orgánov. Napokon, ústavný súd už v minulosti vyslovil: „... Je zrejmé, že v právnom štáte sú vzťahy medzi veriteľmi a dlžníkmi založené na očakávaní, že dlžníci si budú plniť svoje povinnosti a tiež, že štát bude túto zásadu podporovať a poskytovať veriteľom primeranú ochranu... „ (m. m. sp. zn. PL. ÚS 11/96)“.

2D. Žalobca si prihláškou uplatnil voči úpadcovi ako vecnoprávnemu dlžníkovi z titulu zabezpečovacieho práva svoju pohľadávku v celkovej výške 3 021 977,24 EUR (istinu 2 151 377,93 EUR, úroky 197 245,99 EUR, úroky z omeškania 665 932,52 EUR a náklady z uplatnenia vo výške 7 420,80 EUR). Vo výške zostatku istiny poskytnutého úveru je zohľadnené nielen plnenie dlžníka na základe Dohody ale aj plnenie vo výške 1 186,20 EUR, vo výške 13 392,32 EUR, vo výške 1 136,20 EUR a plnenie vo výške 11,74 EUR a preto zostatok istiny predstavuje ku dňu podania prihlášky 2 151 377,93 EUR. Úrok z omeškania vo výške 665 942,52 EUR predstavuje úrok z omeškania vo výške 10 % za obdobie od 25.01.2013 (4 roky spätne od podania žaloby) do 13.02.2016 (premlčanie istiny, primárneho záväzku) voči dlžníkovi. Prihláškou uplatnený úrok vo výške 197 245,99 EUR predstavuje dohodnutý úrok za obdobie od 05.12.2009 do 06.02.2017, t. j. deň zverejnenia rozhodnutia Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30K 34/2016 zo dňa 30.01.2017 o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka. Náklady spojené s uplatnením predstavujú sumu súdneho poplatku vo výške 7 420,80 EUR za podanie žaloby na rozhodcovský súd. Z obsahu prihlášky vyplýva, že žalobca si prihlásil pohľadávku v celkovej výške 3 021 977,24 EUR a táto je do výšky 2 655 513,51 EUR zabezpečená zabezpečovacím právom v prvom poradí. Ide o záložné právo k majetku vo vlastníctve úpadcu zapísanom v katastri nehnuteľností vedenom katastrálnym odborom OÚ Košice na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie Ľ., obec F.-Ľ., okres F. A. a na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie Nové Ľ., obec F.-R. Ľ., okres F. A.. Záložné právo bolo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 0271/08/80314 uzatvorenou medzi žalobcom a úpadcom dňa 17.12.2008 a vzniklo povolením vkladu dňa 28.01.2009 pod V 14145/2008.

2E. Dôvody popretia zo strany žalovaného v 1. rade ako aj dôvody popretia zo strany žalovaného v 2. rade sú totožné. Žalovaný v 1. rade ako dôvod popretia pohľadávky čo do výšky, čo do vymáhateľnosti ako aj čo do zabezpečenia zabezpečovacím právom uvádza: „prihlásená pohľadávka bola dlžníkom uznaná dňa 30.04.2009, takže 4-ročná premlčacia lehota podľa § 397 Obchodného zákonníka uplynula dňa 01.05.2013, pričom jej uplynutím sa celá prihlásená pohľadávka (istina plus príslušenstvo) premlčala a stala sa nevymáhateľnou.“ Žalovaný v 2. rade ako dôvod popretia pohľadávky čo do výšky, čo do právneho dôvodu ako aj čo do zabezpečenia zabezpečovacím právom uvádza: „nakoľko obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi - ČSOB, a.s. dňa 30.04.2009, pohľadávka sa v celom rozsahu v súlade s citovaným ustanovením Obchodného zákonníka premlčala dňa 01.05.2013.“ Žalovaní vymedzili začiatok a koniec premlčacej doby (30.04.2009-01.05.2013) a popreli pohľadávku z dôvodu jej premlčania dňa 01.05.2013. Ako vyplýva z popretia vo vymedzenej premlčacej dobe malo dôjsť k premlčaniu pohľadávky a aj k premlčaniu príslušenstva pohľadávky. Nakoľko žalovaní iné dôvody popretia neuvádzajú preto iba preukázanie existencie tohto dôvodu popretia (premlčanie pohľadávky a jej príslušenstva dňa 01.05.2009) môže obstať. Pokiaľ tento konkrétny dôvod popretia neobstojí pohľadávka sa musí považovať za zistenú, resp. oprávnenú. Predmetom tohto konania preto môže byť výlučne posúdenie, či dôvod popretia prihlásenej pohľadávky je opodstatnený. Žalobca poukázal na skutočnosť, že dlžník písomne uznal záväzok nielen dňa 30.04.2009 ale aj v Dohode zo dňa 19.06.2009 a mohol dlh splácať splátkach, pričom posledná splátka vo výške 2 167 104,39 EUR bola splatná až dňa 04.12.2009 a preto sa mohol žalobca domáhať zaplatenie dlžnej sumy zostatku istiny až dňom 05.12.2009 a až od tohto dňa je dlžník povinných zaplatiť aj dohodnuté úroky z omeškania. Okrem uvedeného ako potvrdzuje aj priložený výpis z úverového účtu dlžníka dlžnú sumu splácal aj v období medzi uznaním zo dňa 30.04.2009 a uzatvorením Dohody dňa 19.06.2009. Poukázal na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2014, podľa ktorého: „Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu

obstojí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená (teda úplne, alebo v určitej časti, alebo v určitom poradí).“

3. Žalovaný v 1. rade v podaní doručenom súdu dňa 22.03.2018 uviedol, že po podaní vysvetlenia zo strany žalobcu k obsahu listín pripojených k prihláške, prihlásenú pohľadávku žalobcu v celkovej výške 3 021 977,24 EUR (istina 2 151 377,93 EUR, úroky 197 245,99 EUR, úroky z omeškania 665 932,52 EUR a náklady z uplatnenia 7 420,80 EUR), v zozname pohľadávok vedenú pod č. 3, ako správca uznal čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom a poradia zabezpečovacieho práva. Uznanie zo dňa 03.10.2017 adresované žalobcovi predložil aj súdu.

4. Žalovaný v 2. rade v podaní doručenom súdu dňa 27.03.2018 uviedol, že poprel prihlásenú pohľadávku, čo do výšky, právneho dôvodu, vymáhateľnosti, zabezpečenia zabezpečovacím právom, a to z dôvodu premlčania, a naďalej trval na tom, že prihlásená pohľadávka v celom rozsahu vrátane zabezpečenia je premlčaná. Poukázal na ust. § 397, § 407 Obchodného zákonníka a ust. § 516 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že obligачný dlžník, spoločnosť SSIM, a.s., Košice, Zbrojničná 12, 040 01 Košice, IČO: 31 702 627 („dlžník“), písomne uznal svoj peňažný záväzok zo Zmluvy o úvere dňa 30.04.2009, a to uznaním záväzku zo dňa 30.04.2009, ktoré tvorí prílohu prihlášky žalobcu. V Dohode o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 dlžník opätovne uznal svoj peňažný záväzok zo Zmluvy o úvere a svoj splatný záväzok sa zaviazal splatiť v siedmych splátkach (bod 2.1 tejto Dohody). Podľa tvrdenia žalobcu dlžník uhradil všetky splátky s výnimkou poslednej vo výške 2 167 104,39 EUR splatnej dňa 04.12.2009. Bod 2.1 Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009, v ktorom sa dlžník a veriteľ dohodli na zmene splatnosti pôvodného dlhu, je nutné posúdiť ako kumulatívnu nováciu podľa § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dohoda o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 bola uzatvorená bez súhlasu záložcu (úpadcu), nakoľko ten nebol účastníkom tejto dohody. V súlade s § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak ku kumulatívnej novácii došlo bez súhlasu záložcu ako osoby zabezpečujúcej záväzok dlžníka svojím majetkom má právo namietať všetko, čo by mohol namietať, ak by nebola Dohoda o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 uzatvorená. Na podporu vyššie uvedeného poukázal aj na odborný komentár k § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Ak však bola dohoda uzavretá bez súhlasu ručiteľa, tomu zostávajú všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi, keby k dohode o zmene záväzku nedošlo. Pôjde najmä o námietku premlčania práva. Nie je v súlade so zásadou individuálnej autonómie (slobody vôle), aby účastníci záväzkového vzťahu (veriteľ a dlžník) svojou dohodou zasahovali do práv tretích osôb. Aj keď obsah tohto ustanovenia uvádza príkladom len ručiteľa záväzku, vo vzťahu k zabezpečeniu záväzku, je na mieste vykladať toto ustanovenie širšie, a to vo vzťahu k všetkým ostatným (tretím) osobám, ktoré pôvodný záväzok zaisťovali“ (Števec M., Dulak A., Bajánková J., Fečík M., Sedlačko F., Tomašovič M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451-880. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2015, s. 1785). S ohľadom na vyššie uvedené, žalovaný v 2. rade pri popretí pohľadávky žalobcu neprihliadal na obsah Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 a mal za to, že nová štvorročná premlčacia doba začala plynúť od uznania záväzku dňa 30.04.2009, a preto pohľadávka žalobcu vrátane celého príslušenstva sa premlčala uplynutím dňa 30.04.2013 a dňa 01.05.2013 už bola premlčaná. Ak by aj súd dospel k záveru, že uznanie dlžníka v Dohode o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 je oddeliteľné od zvyšnej časti tejto dohody, pohľadávka žalobcu by sa nepochybne premlčala uplynutím dňa 19.06.2013 a dňa 20.06.2013 by už bola premlčaná. Žalovaný v 2. rade tiež poukázal na to, že ani platenie jednotlivých splátok v súlade s bodom 2.1 Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 nemožno vykladať ako opätovné uznanie záväzku v súlade s § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, nakoľko v súlade s § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka došlo na základe tejto dohody ku kumulatívnej novácii bez súhlasu úpadcu (záložcu) ako osoby zabezpečujúcej záväzok dlžníka svojím majetkom a teda úpadca (záložca) je oprávnený namietať všetko ako keby táto dohoda nebola uzatvorená. Ďalej platí, že na to, aby bolo možné vôbec uvažovať o uznaní záväzku podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, musí sa jednať o čiastočné plnenie záväzku, ktorý mal dlžník splniť v určitý deň naraz, ale v daný deň, napriek tomu, že bol celý splatný, ho splnil len čiastočne. Uvedené sa však v tomto prípade nestalo, nakoľko tak ako to vyplýva z tvrdenia žalobcu, dlžník zaplatil prvú až šiestu splátku v celom rozsahu (nie čiastočne) a siedmu splátku podľa dohody nezaplatil dlžník vôbec, ani len čiastočne. Poukázal pritom na to, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi čiastkovým plnením (pozn. tento pojem zákonodarca použil napr. v § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka) a čiastočným plnením (tak ako to vyžaduje § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka). O čiastkové plnenie ide vtedy, ak predmet plnenia je rozdelený na viacero samostatných častí, a to na základe dohody, zákona alebo

rozhodnutia súdu. Takým je aj plnenie na základe dohody o plnení dlhu v splátkach, keď celý dlh je vopred rozdelený do jednotlivých splátok, a tie sa aj postupne stanú splatnými a zanikajú (obdobne Olga Ovečková a kolektív. Obchodný zákonník. Veľký komentár. Bratislava: Wolters Kluwer s.r.o., 2017 s. 501). Na podporu vyššie uvedeného poukázal aj na Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. októbra 2008, sp. zn. 1 M Obdo V 15/2006, podľa ktorého: „Ak bolo dohodnuté zaplatenie kúpnej ceny v splátkach, pre každú splátku plynie štvorročná premlčacia doba samostatne. Zaplatenie predchádzajúcich splátok nemôže bez ďalšieho znamenať, že týmto plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku, keďže dôvodnosť zaplatenia každej splátky treba posudzovať samostatne.“ Za účelom predĺženia premlčacej doby žalobca vo svojej žalobe poukázal na: a) čiastočné plnenie istiny záväzku dňa 29.09.2011 vo výške 1 186,20 EUR a dňa 13.02.2012 vo výške 13 392,32 EUR a b) „inkaso“ vykonané žalobcom z účtu dlžníka dňa 15.10.2014 vo výške 1 136,20 EUR a dňa 17.10.2014 vo výške 11,74 EUR. Zdôraznil, že zo samotného výpisu z úverového účtu dlžníka, ktorý predložil žalobca, vyplýva, že čiastočnú úhradu v roku 2011 ako aj v roku 2012 nevykonal dlžník, ale spoločnosť STEEL TRADE AND SERVICES LLC, ktorá pristúpila k záväzku dlžníka. V súlade s ustanovením § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka sa musí jednať výlučne o čiastočné plnenie dlžníka a nikoho iného, aby mohlo dôjsť k právnomu následku uznania dlhu na základe čiastočného plnenia dlhu a tým aj k pretrhnutiu plynutia premlčacej doby. Na podporu uvedeného poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21 Co/116/2013 zo dňa 15.04.2014, podľa ktorého: „Pri spoločných záväzkoch treba rozlišovať, či ide o čiastočné záväzky, alebo o záväzky spoločné a nerozdielne (solidárne), prípadne nedeliteľné záväzky a v závislosti od toho posúdiť, či premlčanie prebieha pre každého dlžníka osobitne (in personam), tak je to pri čiastočných a solidárnych záväzkoch, alebo pôsobí aj vo vzťahu k ostatným dlžníkom (premlčanie pôsobí in rem), ako je to pri nedeliteľných záväzkoch, ktoré možno splniť len spoločnou činnosťou všetkých spoludlžníkov. Súdna prax aj :právna teória vychádza z toho, že osoby zaviazané k solidárnemu plneniu sú spoločníkmi samostatnými (napríklad Vážny č. 5899, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 17.2.2000, sp. zn. 20Cdo 2599/98, uverejnené v časopise Soudní judikatura č.8 roč. 2000, Bureš J., Drápal L., Krčmář Z. a kol. Občanský soudní řád, Komentář I. díl 7 vydanie, Praha, C.H. Beck, 2006, str. 398).“ Pokiaľ ide o „inkaso“ z účtu dlžníka vykonané žalobcom, platí rovnako tak, že sa nemôže jednať o uznanie dlhu dlžníkom podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, nakoľko ani v tomto prípade sa nejedná o konanie dlžníka, ale o konanie žalobcu, ktorý vykonal inkaso za účelom čiastočného splnenia záväzku. Na podporu vyššie uvedeného poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 29 Cdo 749/2007 zo dňa 25.02.2009, podľa ktorého: „Vo všetkých prípadoch uvedených v ustanovení § 407 OBZ (písomné uznanie, platenie úrokov z dlžnej sumy a čiastočné plnenie záväzku) ide o právny úkon dlžníka, a nie inej osoby (veriteľa), pričom „inkaso“ príslušnej sumy z účtu dlžníka veriteľom na úhradu úrokov pohľadávky zo zmluvy o úvere nemožno považovať za prejav vôle dlžníka platiť úroky z dlžnej sumy.“ Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že istina pohľadávky žalobcu vo výške 2 151 377,93 EUR je v celom rozsahu premlčaná. K premlčaniu istiny pohľadávky došlo uplynutím dňa 30.04.2013 a dňa 01.05.2013 už bola teda premlčaná. Ak by sa aj prihliadalo na uznanie záväzku obsiahnuté v Dohode o splácaní záväzku čís. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 (s čím však z vyššie uvedených dôvodov nesúhlasil), k premlčaniu istiny pohľadávky by došlo dňa 19.06.2013 a teda dňa 20.06.2013 by už bola istina pohľadávky premlčaná. Poukázal na ust. § 391, § 392 Obchodného zákonníka a ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že tvrdenia žalobcu o nepremľaní úrokov a úrokov z omeškania nie sú správne. Záväzkový právny vzťah, ktorého predmetom je peňažné plnenie, môže byť hlavný alebo vedľajší (akcesorický). O hlavný záväzkový vzťah sa jedná vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu určitej peňažnej čiastky. Vedľajším (akcesorickým) peňažným záväzkovým vzťahom je okrem iného záväzok (povinnosť) dlžníka zo zmluvy alebo zo zákona zaplatiť veriteľovi úrok ako určitú pomernú časť peňažného záväzku hlavného. Úrokový právny vzťah môže vzniknúť len vtedy, ak bol medzi účastníkmi platne dohodnutý hlavný peňažný záväzkový právny vzťah. Vo vzťahu k zmluvným úrokom preto platí, že ich premlčanie sa riadi, resp. nastáva spolu s istinou pohľadávky. Ak je premlčaná istina pohľadávky, potom sú nevyhnutne premlčané aj všetky úroky, ktoré sa viažu, resp. odvíjajú od istiny pohľadávky. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného záväzku a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia istiny tiež stanovené percento z tej časti peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah. Ak vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza tým k zmene v obsahu práv veriteľa a povinností dlžníka, inými slovami k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu spočívajúceho v tom, že vedľa povinnosti splniť záväzok hlavný je dlžník povinný splniť aj záväzok vedľajší (akcesorický). Povinnosť platiť úroky z omeškania nemôže trvať dlhšie ako trvá záväzok hlavný. Splnením záväzku alebo zánikom z iného dôvodu končí tiež povinnosť platiť

úroky z omeškania ako vedľajší (akcesorický) záväzkový právny vzťah. Ak dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového právneho vzťahu, nemôže sa taký právny následok uplynutím času nevzťahovať k záväzku vedľajšiemu (akcesorickému). S názorom žalobcu, podľa ktorého je úrok z omeškania čiastkové a opakujúce sa plnenie, a preto premlčacia doba plynie pre každé čiastkové plnenie samostatne, nie je možné súhlasiť. Žalobca týmto svojím názorom v podstate v rozpore so zákonom popiera, že by povinnosť platiť úrok z omeškania ako právny následok omeškania dlžníka so splnením záväzku bola príslušenstvom pohľadávky a že by teda povinnosť platiť úroky z omeškania predstavovali vedľajší (akcesorický) záväzkový právny vzťah. Ak by bol názor žalobcu správny, potom by to malo za následok (v rozpore s účelom právneho inštitútu premlčania) vznik kategórie nepremlčateľných práv, kedy by bol dlžník prostredníctvom nepremlčateľných úrokov z omeškania nútený k splneniu istiny pohľadávky, a to aj napriek tomu že už došlo k premlčaniu istiny a takýto záver by bol nepochybne absurdný. Nie je sporné, že úroky z omeškania majú povahu opakujúcich sa dávok, ktoré je možné priznať súdnym rozhodnutím aj v prípade, že sa stanú splatnými až v budúcnosti. Znamená to okrem iného, že pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce iba okolnosti, ktoré nastali v dobe, kedy došlo k omeškaniu so splnením záväzku z hlavného záväzkového právneho vzťahu. Odlišuje sa tým od povinnosti platiť nájomné alebo ďalšie obdobné plnenia, ktoré sa síce tiež pravidelne opakujú, avšak u nich sa k vzniku nároku na každú ďalšiu dávku vyžaduje, aby v budúcnosti pristúpili ďalšie právne skutočnosti. Okolnosť, či každým ďalším dňom dlžník porušuje svoju povinnosť plniť riadne a včas hlavný peňažný záväzkový právny vzťah, nie je pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania významná. Povinnosť platiť úroky z omeškania v budúcnosti zanikne, ak dôjde k splneniu záväzku alebo k jeho zániku z iného dôvodu. Vzhľadom na uvedené je nutné dôjsť k záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania s vrátením úveru nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, ktorým sa dlžník dostal do omeškania so splnením tohto záväzku. Týmto dňom začína u tohto práva na úroky z omeškania podľa ustanovenia § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Rozsudky, na ktoré poukázal žalobca v žalobe sú v súčasnosti už prekonané, a to jednotnou judikatúrou tak najvyššieho súdu Českej republiky, ako aj Slovenskej republiky (Rozsudky Najvyššieho súdu SR: z 29. júna 2010, sp. zn. 1 Cdo 157/2009; zo 17. júna 2014, sp. zn. IM Obdo 6/2011). V tejto súvislosti poukázal aj na aktuálny odborný komentár k ustanoveniu § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého: „V minulosti tak slovenské súdy, ako aj české súdy preferovali názor, že úroky z omeškania sa premlčujú za každý deň samostatne, kedy pre denne vzniknutý nárok plynie samostatná premlčacia doba (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obo 319/99, ZSP 33/2000; rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 26. apríla 2006, sp. zn. 32 Odo 466/2004). Neskôr sa však judikatúra najvyšších súdov tak Českej republiky (Rozsudky Najvyššieho súdu ČR: z 8. februára 2006, sp. zn. 21 Cdo 681/2006; z 31. septembra 2006, sp. zn. 21 Cdo 3173/2005, z 8. februára 2007, sp. zn. 21 Cdo 682/2006, z 13. januára 2009, sp. zn. 32 Cdo 4179/2007), ako aj Slovenskej republiky (rozsudky Najvyššieho súdu SR: z 29. júna 2010, sp. zn. 1 Cdo 157 /2009 zo 17. júna 2014, sp. zn. 1 M Obdo 6/2011) priklonila k názoru, že povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní. S týmto dňom je potom spojený aj začiatok plynutia premlčacej doby. Dnes možno konštatovať, že judikatúra je v tomto smere ustálená a preferuje názor, že povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník dostal do omeškania a nie za každý deň trvania omeškania samostatne.“ (Ol'ga Ovečková a kolektív. Obchodný zákonník. Veľký komentár. Bratislava: Wolters Kluwer s.r.o., 2017, s. 506). S ohľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že žalobcom uplatňované úroky, ako aj úroky z omeškania sa premlčali spolu s istinou pohľadávky. Na vyššie uvedenom závere nemení nič ani žaloba o zaplatenie úrokov a úrokov z omeškania, ktorú žalobca podal na rozhodcovskom súde dňa 25.01.2017, keďže táto žaloba bola podaná už po uplynutí premlčacej doby pre úroky ako aj úroky z omeškania.

4A.K žalobcom požadovaným nákladom z uplatnenia vo výške 7 420,80 EUR uviedol, že žalobca nepreukázal, že mu vznikla povinnosť zaplatiť takýto súdny poplatok a ani to, že skutočne ho zaplatil. Podotkol pritom, že žalobca podal žalobu len dňa 25.01.2017, pričom toto konanie bolo už po približne 10 dňoch, a síce dňa 06.02.2017 prerušené v súlade s § 47 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nakoľko v tento deň bolo zverejnené rozhodnutie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30K/34/2016 zo dňa 30.01.2017, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka. V samotnej žalobe sa pritom uvádza, že súdny poplatok bude zaplatený, až na výzvu rozhodcovského súdu. Ďalšou výhradou voči týmto nákladom z uplatnenia je tá skutočnosť, že na to, aby mal žalobca takýto nárok voči dlžníkovi, musela by byť náhrada takéhoto súdneho poplatku priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím. Do času, kým príslušný súd nerozhodne o náhrade takýchto trov konania, je možné o zaplatenom súdnom poplatku uvažovať len ako o škode, ktorá žalobcovi vznikla v dôsledku porušenia záväzku zo strany dlžníka. Záväzok na náhradu škody však nie je zabezpečenou pohľadávkou podľa záložnej zmluvy, ktorú

predložil v konaní žalobca. Navyše platí, že súd by žalobcovi ani nepriznal náhradu takéhoto súdneho poplatku, nakoľko žalobu by súd po vznesení námietky premlčania nevyhnutne musel zamietnuť v celom rozsahu. Rovnako tak je nutné konštatovať, že zabezpečenou pohľadávkou podľa predmetnej záložnej zmluvy ani nie je pohľadávka na náhradu súdom priznaných trov konania. Žalobca si môže do konkurzu voči úpadcovi prihlásiť iba pohľadávku voči obligačnému dlžníkovi, ktorá je zabezpečená záložným právom k majetku vo vlastníctve úpadcu.

4B.Vo vzťahu k premlčaniu záložného práva poukázal na ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že tak ako žalovaný v 1. rade aj žalovaný v 2. rade popreli aj zabezpečenie prihlásenej pohľadávky, a to záložným právom k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX, F.Ú.. Ĥ. a k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX, F.Ú.. X. Ĥ.. Záložné právo je vecné právo a v súlade s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka, ako aj judikatúrou, na ktorú poukázal žalobca v žalobe, sa tiež premlčuje, a to v trojročnej premlčacej dobe. Žalovaný v 2. rade mal za to, že záložné právo je premlčané, nakoľko uplynuli viac ako 3 roky odo dňa, kedy sa mohlo záložné právo vykonať po prvý raz a zároveň je premlčaná aj samotná prihlásená pohľadávka žalobcu, ktorá mala byť záložným právom zabezpečená. Tvrdenia žalobcu o tom, že záložné právo sa nepremičalo, nakoľko začal s výkonom záložného práva, nemajú žiadnu oporu v platnej právnej úprave. Platná právna úprava presne vymedzuje, v ktorých prípadoch dochádza k spočívaniu alebo pretrhnutiu plynutia premlčacej doby, pričom začatie výkonu práva nie je tou právnou skutočnosťou, ktorá by mala za následok spočívanie alebo pretrhnutie premlčacej doby. V súlade s § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak žalobca chcel zabrániť premlčaniu záložného práva z dôvodu, že nemohol ukončiť realizáciu záložného práva, mal podať žalobu o zaplatenie zabezpečenej pohľadávky v čase, kedy táto pohľadávka ešte nebola premlčaná. Uvedené sa však nestalo, a preto je záložné právo v súčasnosti už premlčané. Nie je možné súhlasiť ani s tvrdením žalobcu, že aj napriek tomu, že zabezpečená pohľadávka je premlčaná, v súlade s § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka v konkurznom konaní je možné uspokojiť takúto pohľadávku z výťažku zo speňaženia predmetu zálohu. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je lex specialis k Občianskemu zákonníku, ktorý má osobitnú úpravu pokiaľ ide o uspokojovanie pohľadávok, vrátane uspokojenia pohľadávok zabezpečených záložným právom. Podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii nie je možné v žiadnom prípade uspokojiť premlčanú pohľadávku a táto musí byť popretá, čo do vymáhateľnosti. Na základe vyššie uvedeného navrhol žalobu zamietnuť a žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

5.Žalobca v podaní zo dňa 04.05.2018 uviedol, že obligačný dlžník, spoločnosť SSIM, a.s., Košice uznal svoj peňažný záväzok zo Zmluvy o úvere listom zo dňa 30.04.2009 ako aj v Dohode o splácaní záväzku zo dňa 19.06.2009 a záväzok splácal, a to jednak pred uzatvorením Dohody zo dňa 19.06.2009 keď čiastočne plnil na splatný záväzok, a to dňa 04.05.2009 na istinu sumu 4 284,85 EUR, dňa 01.06.2009 a dňa 09.06.2009 na istinu sumu 50 000,-EUR. Už toto čiastočné plnenie dlžníka vylučuje premlčanie pohľadávky dňa 01.05.2013. Okrem uvedeného pred uzatvorením dohody splatil aj úroky a úroky z omeškania, a to spôsobom dohodnutým v článku VI. bod 2) Zmluvy o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314. Na uvedené poukázal aj v žalobe. Po uzatvorení Dohody splácal dlh v dohodnutých splátkach, a preto sa mohol žalobca domáhať zaplatenia dlžnej sumy zostatku istiny až dňom 05.12.2009 a až od tohto dňa je dlžník povinný zaplatiť aj dohodnuté úroky z omeškania. Žalovaný v 2. rade zjavne nevenoval náležitú pozornosť obsahu listín pripojených k prihláške pohľadávky žalobcu, keď popiera výšku, právny dôvod a zabezpečenie pohľadávky zabezpečovacím právom z dôvodu premlčania pohľadávky dňa 01.05.2013. K uzatvoreniu Dohody zo dňa 19.06.2009 nebol nutný súhlas záložcu. Postavenie záložcu spoločnosti MERCURIUS s.r.o. sa uzatvorením tejto Dohody nezhoršilo, naopak významne sa zlepšilo, nakoľko obligačný dlžník získal právo splátok a žalobca ako veriteľ nemohol po uzatvorení tejto Dohody už vykonať záložné právo, ak dlžník dlh v súlade s Dohodou splácal. Konečne ako vyplýva z čl. I., ods. 1 Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 0271/08/80314 záložným právom zriadeným touto zmluvou sa zabezpečujú nielen nároky žalobcu zo Zmluvy o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 ale aj nároky, ktoré vznikli alebo vzniknú v príčinnej súvislosti so Zmluvou o poskytovaní úverov, ako aj nároky ktoré vzniknú odstúpením, výpoveďou alebo z iného dôvodu zániku Zmluvy o poskytovaní úverov vrátane nárokov na zaplatenie zmluvnej pokuty, poplatkov, výdavkov a ďalších čiastok (čl. I. ods. 2). Ako ďalej vyplýva z čl. I. ods. 3 záložným právom, ktoré sa zriadilo podľa tejto zmluvy sa zabezpečujú aj nároky, ktoré vzniknú prípadnou zmenou záväzku zo Zmluvy o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314, prípadne nahradením tohto záväzku novým záväzkom. Z uvedeného vyplýva, že záložným právom, ktoré bolo touto zmluvou zriadené sa nezabezpečovala iba splatná pohľadávka a jej príslušenstvo zo Zmluvy o poskytovaní úverov, ale týmto záložným právom sa zabezpečuje aj pohľadávka žalobcu, ktorá vznikne v budúcnosti odstúpením od Zmluvy o poskytovaní

úverov č. 0062/08/80314, výpoveďou alebo titulom iného zániku tejto zmluvy ako aj pohľadávka, ktorá vznikne zmenou alebo nahradením záväzku z tejto zmluvy novým záväzkom. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť MERCURIUS, s.r.o. súhlasila, aby sa záložným právom zabezpečovali záväzky obligačného dlžníka spoločnosti SSIM, a.s. Košice aj v prípade zmeny práv a povinností zo Zmluvy o poskytovaní úverov. Rovnako nemôže obstať tvrdenie žalovaného v 2. rade, že pri popieraní pohľadávky neprihliadol na uznanie záväzku dlžníkom obsiahnuté Dohode o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 z dôvodu, že táto dohoda bola uzatvorená bez súhlasu záložcu. Okrem toho, že záložca súhlasil, aby sa záložným právom zabezpečovali záväzky aj v prípade zmeny práv a povinností zo zmluvy, uznanie záväzku dlžníkom v dohode zo dňa 19.06.2009 vyvoláva rovnaké právne účinky predĺženia premlčacej doby ako uznanie v liste zo dňa 30.04.2009. Zmluva o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 ako aj uznanie záväzku dlžníkom podľa čl. I. „Uznanie záväzku Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 a dohoda o splátkach sa posudzuje poľa ustanovení Obchodného zákonníka. Konečne ani prípadné posúdenie dohody zo dňa 19.06.2009 ako kumulatívnej novácie nemá žiadny vplyv na zabezpečenie záväzku záložným právom. S prihliadnutím na povahu záväzku ručiteľa a povahu záväzku záložcu sa nemožno stotožniť s názorom, že záložca môže rovnako ako ručiteľ podľa § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka namietat' všetko, čo by mohol namietat', ak by nebola Dohoda zo dňa 19.06.2009 uzatvorená. Ako vyplýva zo zmieneneho ustanovenia § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka zabezpečenie práv, ktorých sa dohoda týka, trvá naďalej a iba ručiteľovi zostávajú zachované všetky námietky, ktoré by proti veriteľovi mal ak by k dohode nedošlo. Záväzok ručiteľa a záväzok záložcu sú svojim obsahom a účelom významne odlišné (napr. aj tým, že na rozdiel od ručenia, pri ktorom je pohľadávka veriteľa zabezpečená celým majetkom ručiteľa, pri záložnom práve možno speňažiť iba záloh), a preto nemožno súhlasiť s tým, že záložca rovnako ako ručiteľ, môže účinne namietat' premlčanie pohľadávky, resp. že záložca je oprávnený namietat' všetko to, čo by bol oprávnený namietat' ručiteľ ak by táto dohoda nebola uzatvorená. Takýto výklad uvedeného ustanovenia nie je správny. Takýmto výkladom by sa vecnoprávnemu dlžníkovi priznávali oprávnenia v rozpore s právnou úpravou záložného práva. Nemožno súhlasiť s názorom, že v ustanovení § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa iba príkladom uvádza ručiteľ a je na mieste toto ustanovenie vykladať širšie. Ako vyplýva z ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. Z ustanovenia § 151 m ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva, že záložca je povinný strpieť výkon záložného práva a je povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva. Záložca je povinný strpieť výkon záložného práva aj v prípade premlčania pohľadávky a účinne sa môže voči výkonu záložného práva brániť iba námietkou premlčania záložného práva (nie námietkou premlčania pohľadávky) aj to iba za predpokladu, že záložný veriteľ nezačal výkon záložného práva pred premlčaním tohto práva. Námietka premlčania pohľadávky nevyvoláva žiadne právne následky na záložné právo, premlčaním pohľadávky záložné právo nezaniká. Z tohto hľadiska nemôže potom obstať ani tvrdenie, že dohodou medzi žalobcom a obligačným dlžníkom došlo k zhoršeniu postavenia záložcu. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 250/2011 - 30 zo dňa 8. decembra 2011, podľa ktorého: „Taktiež nie je možné súhlasiť s názorom, že by došlo k premlčaniu práv vyplývajúcich zo záložnej zmluvy. Správne v tomto smere poukazuje súd prvého stupňa na ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého sa môže veriteľ domáhať uspokojenia svojich práv zo zálohu, aj keď je pohľadávka premlčaná. To znamená, že tým skôr za situácie, keď pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je premlčaná a v jej vymáhaní sa pokračuje, nemôžu byť premlčané práva vyplývajúce zo záložnej zmluvy, pretože táto je zabezpečovacím prostriedkom vo vzťahu k samotnej pohľadávke“. „Z citovaných ustanovení pre prípad, že záložca a obligačný dlžník sú rozdielne osoby, zároveň vyplýva aj to, že zatiaľ čo námietku premlčania pohľadávky môže účinne vzniesť iba obligačný dlžník (avšak nie záložca), v spojení s § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že námietku premlčania práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu, môže vzniesť iba záložca (avšak nie obligačný dlžník zabezpečenej pohľadávky)“. Splácanie dlhu inkasnou formou bolo s dlžníkom dohodnuté (čl. VI., bod 2.) Zmluvy o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314, čl. II., bod 2.5. Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009). Inkasnou formou možno dlh splácať iba za predpokladu, že sa na takomto spôsobe splácania veriteľ s dlžníkom dohodli a dlžník v súlade s touto dohodou na dohodnutý účet peňažné prostriedky poukazuje, resp. zabezpečuje ich potrebnú výšku v deň splatnosti príslušnej splátky. Dlžník nemôže poukazovať splátky priamo na úverový účet (okrem iného v súčasnosti napr. absentuje IBAN). Inkasnou formou sa splácajú takmer všetky úvery. Pokiaľ dlžník v súlade s dohodou, ktorú za účelom splácania dlhu uzatvoril s veriteľom zabezpečuje, aby na dohodnutom účte bolo dostatočné peňažné krytie na splatenie splatnej splátky istiny ako aj úrokov koná tak nepochybné s úmyslom dlh splácať. Dlžník v dobe po uznaní záväzku dňa 30.04.2009

pred uzatvorením dohody dňa 19.06.2009 splatil časť splatnej istiny ako aj úroky a úroky z omeškania. Na uvedené možno nepochybné aplikovať ustanovenie § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, tak má takéto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu a keďže dlžník čiastočne a opakovane plnil svoj záväzok je nepochybné, že týmto zároveň uznával aj zvyšok dlhu zo Zmluvy o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314, čím bol pretrhnutý beh pôvodnej premlčacej lehoty a od písomného uznania dňa 30.04.2009 a každým ďalším čiastočným plnením záväzku dlžníkom začala plynúť nová 4-ročná premlčacia lehota. Konanie dlžníka, ktorý opakovane splácal dlh nepochybné nasvedčuje tomu, že tento koná v snahe dlh splatiť, čím tento dlh uznával nielen v časti, ktorú jednotlivými splátkami splácal ale aj vo zvyšku. Dôvodom pre ktorý dlžník opakovane spláca dlh je nepochybné snaha tento splatiť. Zo správania dlžníka je nepochybné, že dlžník konal v snahe záväzok voči žalobcovi splatiť. Svoju snahu splatiť úver dlžník deklaroval aj v korešpondencii adresovanej žalobcovi. Žiadosť o schválenie splátkového kalendára zo dňa 06.05.2009 ako aj žiadosť o prolongáciu splátky zo dňa 27.10.2009 žalobca priložil k žalobe. Z uvedeného je nepochybné, že k premlčaniu istiny pohľadávky nedošlo uplynutím dňa 30.04.2013 a preto dňa 01.05.2013 istina premlčaná nebola. Nemôže preto obstať popierací prejav žalovaného v 2. rade z obsahu, ktorého vyplýva, že popiera výšku, právny dôvod a zabezpečenie pohľadávky zabezpečovacím právom z dôvodu premlčania pohľadávky dňa 01.05.2013. Podľa ustálenej súdnej praxe nielen najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale i Ústavného súdu Slovenskej republiky konkurzný súd preskúmava iba relevantnosť dôvodov popretia pohľadávky. Úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmavanie pohľadávky súdom (Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 30bdo/20/2016 zo dňa 30.01.2017). Podľa ustálenej súdnej praxe je úrok z omeškania čiastkové a opakujúce sa plnenie, a preto premlčacia doba plynie pre každé čiastkové plnenie samostatne. Podľa rozhodnutia senátov obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obdo 23/2012 zo dňa 31.07.2012, 2 Obdo 36/2010 zo dňa 18.08.2011, 4 Obdo 25/2009 zo dňa 29.03.2010, 4 Obdo 319/1999 sa úrok z omeškania premlčuje za každý deň samostatne. Keďže každým dňom omeškania vzniká nárok na úroky z omeškania aj premlčacia doba v dĺžke podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka začína plynúť vždy od každého dňa omeškania samostatne. Žalobca rozhodne v žalobe netvrdí, že úroky z omeškania nepodliehajú premlčaniu. V žalobe poukazuje na ustálenú súdnu prax a rozhodnutia súdov z ktorých vyplýva, že úroky z omeškania sa nepremlčujú naraz ale postupne pokiaľ sú staršie ako 4 roky spätne. Ako vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 1 VCdo 4/2017 zo dňa 18.12.2017 v spore o interpretáciu právnej normy podľa ktorého neexistuje judikátny rozpor medzi rozhodnutiami senátov obchodného kolégia Najvyššieho súdu, ktorý bol vyslovený v rozhodnutiach senátov 2 Obdo a 4 Obdo (úrok z omeškania sa premlčuje za každý deň samostatne) a rozhodnutím senátu občianskoprávneho kolégia v rozsudku sp. zn. 1 Cdo 1 57/2009 zo dňa 29.06.2010 podľa ktorého právo na úroky z omeškania sa premlčí spolu s istinou pohľadávky, a to z toho dôvodu, že senáty obchodného kolégia riešili príslušenstvo pohľadávky podľa ustanovení § 387 až 408 Obchodného zákonníka o premlčaní zatiaľ, čo senát občianskoprávneho kolégia v zmienenom rozsudku sp. zn. 1 Cdo 157/2009 interpretoval ustanovenia § 100 až 114 Občianskeho zákonníka. Z rozhodnutia veľkého senátu občianskoprávneho kolégia sp. zn.: 1 VCdo 4/2017 vyplýva, že zatiaľ čo v prípade riešenia otázky premlčania úrokov z omeškania podľa § 387 až 408 Obchodného zákonníka platí, že úrok z omeškania sa nepremlčuje spolu s istinou ale tento sa premlčuje za každý deň omeškania samostatne, v prípade riešenia otázky premlčania podľa ustanovenia § 100 až 114 Občianskeho zákonníka sa úrok z omeškania premlčuje spolu s istinou. Nie je preto na mieste tvrdenie žalovaného v 2. rade, že rozsudky na ktoré žalobca v žalobe poukazuje sú už v súčasnosti prekonané a právo na úroky ako aj úroky z omeškania sa premlčí spolu s istinou pohľadávky. Rozhodnutia súdov na ktoré v žalobe poukazujeme riešia otázku premlčania úrokov z omeškania podľa ustanovenia § 387 až 408 Obchodného zákonníka. Rozhodnutie sp. zn.: 1 Cdo 1 57/2009 zo dňa 29.06.2010, na ktoré poukazuje žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení rieši otázku premlčania úrokov z omeškania so splnením záväzku podľa ustanovenia § 100 až 114 Občianskeho zákonníka a nie podľa Obchodného zákonníka. Tvrdenie, že rozhodnutia senátov obchodného kolégia Najvyššieho súdu sú v súčasnosti už prekonané je zavádzajúce. Rozhodnutia sp. zn.: 2 Obdo 23/2012 zo dňa 31.07.2012 a 2 Obdo 36/2010 zo dňa 18.08.2011 boli senátom obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté až po rozhodnutí senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 1 57/2009 zo dňa 29.06.2010. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Obdo 67/2011 zo dňa 17.06.2014, na ktoré žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení poukazuje nerieši otázku premlčania úrokov z omeškania. Keďže dlžník plnil v súlade s dohodou uzatvorenou so žalobcom premlčacia doba istiny po tomto plnení dlžníka by začala plynúť dňa 05.12.2009 a uplynula by dňa 04.12.2013 a premlčacia doba pre čiastkové plnenia by postupne uplynula

dňa 04.12.2017. Náklady spojené s uplatnením, ktoré si žalobca prihláškou pohľadávky uplatnil vo výške 7 420,80 EUR sú príslušenstvom pohľadávky. Záložným právom zriadeným zmienenou Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 0271/08/80314 je zabezpečená pohľadávka žalobcu voči obligáčnemu dlžníkovi vrátane príslušenstva tejto pohľadávky. Žalovaný v 2. rade poprel pohľadávku žalobcu vrátane príslušenstva z dôvodu premlčania dňa 30.04.2013, a preto nie je na mieste, aby vo svojom vyjadrení poukazoval na iný možný dôvod popretia (nepreukázanie zaplatenia a pod.). Žalovaný v 2. rade uviedol ako dôvod popretia pohľadávky a jej príslušenstva premlčanie ku dňu 30.04.2013. Žiadny iný relevantný dôvod popretia žalovaný v 2. rade neuviedol. Rovnako zabezpečenie pohľadávky zabezpečovacím právom žalovaný v 2. rade poprel z dôvodu premlčania pohľadávky ku dňu 30.04.2013 a žiadny iný dôvod popretia neuvádza. Preto nie je na mieste, aby vo svojom vyjadrení poukazoval na údajné premlčanie záložného práva. Zabezpečenie pohľadávky zabezpečovacím právom nepoprel z dôvodu premlčania záložného práva ale z dôvodu premlčania pohľadávky. Nie je premlčaná pohľadávka, resp. príslušenstvo pohľadávky, a preto nemôže byť premlčané ani záložné právo túto pohľadávku zabezpečujúce. Poukázal na ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka. Záložný veriteľ uplatňuje právo na uspokojenie svojej pohľadávky zabezpečenej voči záložcovi. Premlčaním pohľadávky záložné právo nezaniká a preto záložný na zachovanie svojho práva uspokojiť sa alebo sa domáhať uspokojenia zo zálohu nemusí podať žalobu o zaplatenie dlžnej sumy. Z dikcie „domáhať sa uspokojenia zo zálohu“ je nepochybné, že záložca sa môže úspešne domáhať speňazenia zálohu aj proti námietke premlčania tohto práva záložcom ak záložný veriteľ začal z výkonom záložného práva pred premlčaním tohto práva. Z povahy záložného práva, s poukazom na ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva aj to, že záložca nemôže namietat ak záložný veriteľ z výťažku získaného výkonom záložného práva uspokojí aj tú časť zabezpečeného záväzku, ktorá je už premlčaná. Ak by záložný veriteľ k zachovaniu svojho práva uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu musel podať žalobu o zaplatenie dlžnej sumy, ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka by neplnilo účel. Účelom tejto úpravy bolo predísť nutnosti podania takejto žaloby. Premlčanie pohľadávky počas výkonu záložného práva je právne bezvýznamné. Ako vyplýva zo zmieneného Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 250/2011-30 zo dňa 8. decembra 2011, záložný veriteľ stráca možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu vtedy ak premlčacie doby uplynuli (premlčacia doba pohľadávky ako aj premlčacia doba záložného práva), záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu a záložcom bola námietka premlčania vznesená. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Aj v konkurznom konaní platí, že záložný veriteľ sa môže uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Obdo V 10/2011 zo dňa 29.03.2012 „záložný veriteľ aj v konkurznom konaní sa môže uspokojiť zo zálohu rovnako ako v sporových veciach“. Pokiaľ žalovaný v 2. rade uvádza, že podľa zákona o konkurze a vyrovnaní nie je možné v žiadnom prípade uspokojiť, premlčanú pohľadávku a táto musí byť popretá, čo do vymáhateľnosti mal uviesť ustanovenie zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácie v ktorom sa uvádza, že premlčanú pohľadávku nemožno v konkurze uspokojovať. Ktoré pohľadávky sú v konkurze vylúčené z uspokojenia upravuje ustanovenie § 100 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácie. Z obsahu tohto ustanovenia nemožno vyvodit', že z uspokojenia sú vylúčené premlčané pohľadávky. Žalobca na žalobe ako aj opise rozhodujúcich skutočností trvá. Z obsahu žaloby a listín preložených žalobcom je nepochybné, že popierací prejav žalovaného v 2. rade z obsahu, ktorého vyplýva, že popiera výšku, právny dôvod a zabezpečenie pohľadávky zabezpečovacích právom z dôvodu premlčania pohľadávky dňa 01.05.2013 nemôže obstáť.

6. Žalovaný v 2. rade v podaní zo dňa 28.06.2018 vo vzťahu k uznaniu záväzku zo strany obligáčného dlžníka zotrval na doterajších vyjadreniach. Uviedol, že úpadca ako záložca nemohol dať súhlas vopred na akúkoľvek zmenu zabezpečovanej pohľadávky a pokiaľ taký súhlas záložná zmluva obsahuje, je nutné ju v danej časti považovať za neplatnú, nakoľko záložca objektívne nemohol vedieť s akou zmenou dáva súhlas vopred. Vzhľadom na uvedené mal za to, že pri popretí pohľadávky nemusel prihliadať na obsah Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009. Avšak aj napriek tomu platí, že ak by súd dospel k záveru, že je nutné na obsah tejto dohody prihliadať, hoci na jej uzavretie nedal úpadca žiaden súhlas, tak aj v takom prípade je istina pohľadávky premlčaná, a to dňom 19.06.2013. Tvrdenie žalobcu o tom, že ustanovenie § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa nevzťahuje na záložcu, ale len na ručiteľa, v žiadnom prípade nemôže obstáť s poukazom na odborný komentár k tomuto zákonnému ustanoveniu. Vo vzťahu k nemožnosti predĺženia premlčacej doby zotrval na doterajších vyjadreniach. Tvrdil, že poprel prihlásenú pohľadávku žalobcu nie z dôvodu premlčania pohľadávky k určitému dňu, ale kvôli tomu, že táto pohľadávka je ako celok premlčaná, a to bez ohľadu, kedy nastala táto skutočnosť. K premlčaniu úrokov z omeškania uviedol, že z rozhodnutia Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. I VCdo 4/2017 zo dňa 18.12.2017 v žiadnom prípade nevyplýva, že by argumentácia žalobcu opierajúca sa o tvrdenie, že úrok z omeškania je čiastkové a opakujúce sa plnenie, a preto premlčacia doba plynie pre každé čiastkové plnenie samostatne, bola správna. Veľký senát Najvyššieho súdu SR v predmetnom rozhodnutí totiž túto otázku vôbec neposudzoval, nakoľko neboli splnené procesné podmienky podľa § 48 CSP. Z predmetného rozhodnutia vyplýva len toľko, že v minulosti boli vydané aj rozhodnutia, ktoré podporovali argumentáciu žalobcu ale v súčasnosti sa senáty občianskoprávneho kolégia a správneho kolégia Najvyššieho súdu SR priklonili k záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku. Žalovaný v 2. rade uviedol, že nie je absolútne žiaden dôvod na to, aby povinnosť platiť úroky z omeškania bola posudzovaná odlišne podľa ustanovení občianskeho práva alebo obchodného práva. Poukázal tiež na komentáre k ustanoveniu § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka.

7. Žalobca v podaní zo dňa 27.08.2018 uviedol, že chybou pri prepise v texte žaloby pri úroku z omeškania nesprávne uviedol sumu úroku z omeškania vo výške 665 942,52 EUR, keďže: za obdobie od 25.01.2013 do 16.10.2014 (629 dní) úrok z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy istiny vo výške 2 152 525,87 EUR predstavuje sumu 376 094,10 EUR (výška istiny krát úrok z omeškania delené 360 dní krát počet dní v omeškaní t. j. $2\ 152\ 525,87\ \text{EUR} \times 0,1/360 \times 629$), za deň 16.10.2014 (1 deň) úrok z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 151 389,67 EUR, predstavuje sumu 597,61 EUR ($2\ 151\ 389,67\ \text{EUR} \times 0,1/360 \times 1$), od 17.10.2014 do 13.2.2016 (484 dní) úrok z omeškania 10 % ročne zo sumy istiny vo výške 2 151 377,93 EUR, predstavuje sumu 289 240,81 EUR ($2\ 151\ 389,67\ \text{EUR} \times 0,1/360 \times 1$). Úrok z omeškania predstavuje spolu 665 932,52 EUR a nie ako nesprávne bolo v žalobe uvedené sumu 665 942,52 EUR. Správne má byť výška úroku z omeškania 665 932,52 EUR. Žalovaný v I. rade JUDr. Miroslav Vereb pohľadávku Československej obchodnej banky, a.s. v celkovej výške 3 021 977,24 EUR uznal čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom a poradia zabezpečovacieho práva. Predmetná pohľadávka Československej obchodnej banky, a.s. bola dňa 17.03.2017 uplatnená prihláškou a uznaná aj správcom Ing. Milanom Polončákom, PhD. v konkurznom konaní dlžníka SSIM, a.s. Košice, so sídlom Zbrojničná 12,040 01 Košice, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30K/34/2016. Podotkol, že vo vyjadrení zo dňa 04.05.2018 poukázali na to, že Zmluva o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 ako aj uznanie záväzku dlžníkom podľa čl. I. „Uznanie záväzku“ Dohody o splácaní záväzku čís. 17/8184/2009 a dohoda o splátkach sa posudzujú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, a nie podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Poukázal na povahu záväzku ručiteľa a vecnoprávnu povahu zabezpečenia záložným právom ako aj povinnosť záložcu strpieť výkon záložného práva, a to aj v prípade premlčania pohľadávky. Poukázal aj na ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré umožňuje, aby sa záložný veriteľ uspokojil alebo domáhal sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. Vo vzťahu k pohľadávke, ktorá je zabezpečená záložným právom platí zásada nedeliteľnosti (zabezpečená je celá pohľadávka). Výkon záložného práva je zákonom stanovený postup, ktorý začína oznámením o začatí výkonu záložného práva, pokračuje úkonmi smerujúcimi k speňaženiu zálohu a končí zúčtovaním výťažku. Počas výkonu záložného práva sa záložné právo nepremičí. Tvrdenie žalovaného v 2. rade, že k zachovaniu svojho záložného práva mal žalobca podať žalobu rovnako nemôže obstať. Zákon nezakazuje výkon záložného práva v prípade premlčania pohľadávky, práve naopak v zmienenom ustanovení § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka to zákon umožňuje. K premlčaniu pohľadávky môže dôjsť kedykoľvek počas výkonu záložného práva neznamena to však, že premlčaná pohľadávka nemôže byť zabezpečená tak ako to tvrdí vo svojom popieranom prejave žalovaný v 2. rade. Žalobca uviedol aj skutočnosti pre ktoré nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného v 2. rade, že záložca môže podľa § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka namietat rovnako ako ručiteľ všetko, čo by mohol namietat, ak by nebola Dohoda o splácaní záväzku čís. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 uzatvorená, nakoľko táto bola uzatvorená bez súhlasu záložcu. Žalobca poukázal nielen na povahu záväzku záložcu ako aj nato, že tento vzťah sa posudzuje podľa ustanovení Obchodného zákonníka ale aj na čl. I Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 0271/08/80314 z obsahu ktorého vyplýva, že záložca súhlasil, aby sa záložným právom zabezpečovali záväzky obligačného dlžníka spoločnosti SSIM, a.s. Košice, ktoré vznikli alebo vzniknú v príčinnej súvislosti so Zmluvou o poskytovaní úverov ako aj v prípade zmeny práv a povinností zo Zmluvy o poskytovaní úverov. Pokiaľ žalovaný v 2. rade tvrdí, že Dohoda o splácaní záväzku čís. 17/8184/2009, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 0271/08/80314 je v časti neplatná ako aj to, že záložné právo je premlčané mal tieto skutočnosti resp. dôvody uviesť vo svojom popieranom prejave. Súd by na tieto tvrdenia žalovaného nemal prihliadať, keďže tieto tvrdenia žalovaného v 2. rade

neboli súčasťou jeho popieracieho prejavu resp. sú mimo popieracieho prejavu žalovaného v 2. rade. Dôvody, pre ktoré žalovaný v 2. rade neprihliadol na obsah dohody ako aj zmluvy mal uviesť do svojho popieracieho prejavu. Vo svojom popieracom prejave uviedol iba to, že prihliadol na uznanie záväzku zo dňa 30.04.2009 a od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba a pohľadávka sa v celom rozsahu premlčala dňa 01.05.2013. Na účelovosť takéhoto popretia žalobca poukázal už v žalobe. Nemožno neprihliadať na obsah Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009, a to preto, že dôsledkom uznania záväzku je vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky, že záväzok v čase uznania v uznanom rozsahu existoval a existencia tejto domnienky zaväzuje pri hodnotení dôkazov aj súd. Opätovne poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 250/2011-30 zo dňa 08.12.2011, podľa ktorého záložný veriteľ stráca možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu iba vtedy ak premlčacie doby uplynuli (premlčacia doba pohľadávky ako aj premlčacia doba záložného práva), záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu a záložcom bola námietka premlčania vznesená. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. V tomto prípade však nie je splnená podmienka premlčania záložného práva (žalobca začal výkon záložného práva pred jej uplynutím) a ani podmienka vznesenia námietky premlčania záložného práva. Tvrdil, že žalovaný poprel pohľadávku z dôvodu premlčania k určitému dňu, a to tak, že vymedzili začiatok a koniec premlčacej doby (30.04.2009-01.05.2013) a poprel pohľadávku z dôvodu jej premlčania dňa 01.05.2013. Ako vyplýva z popretia vo vymedzenej premlčacej dobe malo dôjsť k premlčaniu pohľadávky a aj k premlčaniu príslušenstva pohľadávky. Nemôže obstať tvrdenie žalovaného v 2. rade v jeho vyjadrení zo dňa 28.06.2018, že nepoprel pohľadávku z dôvodu premlčania k určitému dňu ale túto poprel z dôvodu premlčania bez ohľadu, kedy nastala táto skutočnosť. Z popieracieho prejavu žalovaného v 2. rade jednoznačne vyplýva, že žalovaný pohľadávku popiera z dôvodu premlčania k určitému dňu keďže v popieracom prejave uvádza: „podľa prihlášky obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi dňa 30.04.2009“, „podľa § 397 Obchodného zákonníka: „ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky“, „nakoľko obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi - ČSOB, a.s. dňa 30.04.2009, pohľadávka sa v celom rozsahu v súlade s citovaným ustanovením Obchodného zákonníka premlčala dňa 01.05.2013“. Nakoľko uviedol dátum ako aj právny úkon (uznanie pohľadávky) od kedy začala premlčacia doba plynúť a kedy sa pohľadávka premlčala, popiera pohľadávku z dôvodu premlčania k určitému dňu t.j. ku dňu 01.05.2013. V popieracom prejave uviedol konkrétnu právnu skutočnosť a dátum od ktorého začala premlčacia doba plynúť a kedy táto uplynula, čím vymedzil predmet konania iba na posúdenie premlčania ku dňu 01.05.2013. Uvedené potvrdil aj vo svojom vyjadrení keď uviedol dôvody pre ktoré sa pohľadávka ako aj príslušenstvo premlčala ku dňu 01.05.2013. Popierací prejav nemožno stotožňovať s námietkou premlčania, ktorú môže dlžník uplatniť v priebehu konania. Popieracie dôvody nemožno meniť ani rozširovať. Týmto popieracím prejavom žalovaný vymedzil predmet incidenčného konania a podľa obsahu tohto popieracieho prejavu aj žalobca v žalobe argumentoval. Vzhľadom na obsah popieracieho prejavu súd musí preskúmať, či sa popretá pohľadávka premlčala ku dňu 01.05.2013. Podľa názoru žalobcu súd v takomto prípade môže žalobu zamietnuť iba z dôvodu premlčania pohľadávky ku dňu 01.05.2013. Zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania pohľadávky k inému ako v popieracom prejave uvedenému dňu by bolo v rozpore s dôvodmi pre ktoré žalovaný v 2. rade pohľadávku poprel. Súd by musel skúmať popretú pohľadávku aj mimo rámca popieracieho prejavu, čím by došlo k rozšíreniu dôvodov popretia a k podstatnému znevýhodneniu žalobcu, ktorý argumentoval podľa obsahu popieracieho prejavu. Z uvedeného dôvodu je potom na mieste aj otázka, či je súd vôbec povinný skúmať výšku pohľadávky žalobcu. Navrhol, aby súd bez skúmania pohľadávky žalobe vyhovel. V konaní o určenie pohľadávky je významný iba dôvod, ktorý je uvedený v popieracom prejave žalovaného. Skutočnosť, že žalovaný v 2. rade poprel pohľadávku z dôvodu premlčania k určitému dňu je potvrdená aj jeho vlastným vyjadrením zo dňa 20.03.2018 keď v tomto uvádza: „S ohľadom na vyššie uvedené, žalovaný 2 pri popretí pohľadávky žalobcu neprihliadol na obsah Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 a mal za to, že nová štvorročná premlčacia doba začala plynúť od uznania záväzku dňa 30.04.2009, a preto pohľadávka žalobcu vrátane celého príslušenstva sa premlčala uplynutím dňa 30.04.2013 a dňa 01.05.2013 už bola premlčaná“. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení bližšie uvádza, čo konkrétne bolo dôvodom pre ktorý poprel pohľadávku vrátane celého príslušenstva z dôvodu premlčania ku dňu 01.05.2013, uvádza dôvody pre ktoré neprihliadol vo svojom popieracom prejave na plnenie dlžníkom, na dohodu atď.. Vo vyjadrení argumentuje prečo dohoda ako aj splácanie dlhu nemohli spôsobiť iné ako žalovaným v 2. rade v popieracom prejave uvedené plynutie premlčacej doby. Odkiaľ mal vedomosť, že k dohode došlo bez súhlasu záložca žalovaný v 2. rade vo vyjadrení neuvádza. Žalovaný v 2. rade vo svojich vyjadreniach opakovane poukazuje na to, že žalobca nijako nepreukázal, že zaplatil náklady z uplatnenia - súdny poplatok vo výške 7 420,80 EUR. Žalobca opätovne poukázal na to, že žalovaný v 2. rade pohľadávku žalobcu

nepoprel z dôvodu nepreukázania nákladov z uplatnenia, ale z dôvodu premlčania pohľadávky a jej príslušenstva ku dňu 01.05.2013. Z obsahu žaloby ako aj z listinných dôkazov k tejto priložených vyplýva, že súdny poplatok vznikol v súvislosti so žalobou zo dňa 25.01.2017, ktorú podal žalobca na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie, Rajska 15/A, 81108 Bratislava. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 25.01.2017 a poplatková povinnosť žalobcu vznikla v súvislosti s touto žalobou nemôže obstať popierací prejav žalovaného v 2. rade, že aj táto časť prihlásenej pohľadávky (náklady spojené s jej uplatnením) je rovnako ako celá pohľadávka premlčaná už ku dňu 01.05.2013. Žalobca uviedol, že nemohol podať žalobu skôr ako 05.12.2009, keďže dlžník touto dohodou získal právo splátok. Konečne aj právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie v Bratislave bola založená až rozhodcovskou zmluvou vo forme rozhodcovskej doložky uvedenej v čl. IV. bod 4.2. Dohody o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009, a preto nemohlo dôjsť k premlčaniu tejto časti príslušenstva pohľadávky ku dňu 01.05.2013. Napriek uvedenému žalobca predložil faktúru č. 530170005 zo dňa 01.02.2017 s potvrdením o zaplatení poplatku za rozhodcovské konanie. Rovnako nemôže obstať tvrdenie žalovaného v 2. rade, že nemohlo dôjsť k predĺženiu premlčacej doby na základe platenia dlhu. Poukázal na plnenie dlhu dlžníkom, a to či už pred uzatvorením dohody alebo na základe splátkového plánu dohodnutého v zmienenej dohode zo dňa 19.06.2009 a poukázal na obsah listín, ktoré plnenie dlžníkom potvrdzujú (dohoda, korešpondencia, prihláška atď.). Žalobca sa mohol voči dlžníkovi domáhať zaplatenia pohľadávky až po 05.12.2009, keďže dlžník dlh splácal v súlade s dohodou, ktorou získal právo splátok, podanie žaloby pred 05.12.2009 by bolo predčasné, lebo ako vyplýva z dohody nárok ešte neexistoval a preto premlčacia doba nemohla začať plynúť a uplynúť tak ako vo svojom popieranom prejave uvádza žalovaný v 2. rade. Nakoľko začiatok plynutia premlčacej doby sa viaže na moment splatnosti záväzku veriteľ sa môže domáhať zaplatenia dlžnej sumy podaním žaloby na súde až po tom, čo dlžník svoj záväzok prestal plniť pričom je bezvýznamné, či do splatnosti dlžník po dohode s veriteľom dlh splácal inkasnou alebo inou dohodnutou formou. Až omeškaním dlžníka začína plynúť premlčacia doba a nie skôr. Nie je pravdou, že žalobca neargumentuje ohľadne otázky premlčania úrokov. Žalobca v žalobe poukazuje na jednotnosť. resp. nedeliteľnosť pohľadávky z hľadiska uspokojenia pohľadávky zo záložného práva k nehnuteľnosti. K nesúhlasu žalovaného v 2. rade ohľadne argumentácie žalobcu týkajúcej sa úrokov z omeškania a tvrdeniu žalovaného v 2. rade, že v súčasnosti je aplikačná prax v tejto otázke jednotná uviedol, že práve z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 VCdo 4/2017 zo dňa 18.12.2017, na ktoré poukázal vyplýva, že veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky túto otázku neposudzoval práve preto, že nezistil judikátny rozpor medzi rozhodnutiami senátov obchodného kolégia Najvyššieho súdu, ktorý bol vyslovený v rozhodnutiach senátov 2 Obdo a 4 Obdo (úrok z omeškania sa premlčuje za každý deň samostatne) a rozhodnutím senátu občianskoprávneho kolégia v rozsudku sp. zn. 1 Cdo 157/2009 zo dňa 29.06.2010, podľa ktorého právo na úroky z omeškania sa premlčí spolu s istinou pohľadávky, a to z toho dôvodu, že senáty obchodného kolégia riešili príslušenstvo pohľadávky podľa ustanovení § 387 až 408 Obchodného zákonníka o premlčaní zatiaľ, čo senát občianskoprávneho kolégia v zmienenom rozsudku sp. zn. 1 Cdo 157/2009 interpretoval ustanovenia § 100 až 114 Občianskeho zákonníka. Obsah tohto rozhodnutia vyvracia tvrdenia žalovaného v 2. rade o jednotnosti aplikačnej praxe pri riešení otázky premlčania úrokov z omeškania podľa noriem občianskeho práva a noriem obchodného práva. Ako vyplýva z bodu 10. odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 VCdo 4/2017 senát 5 Cdo predkladal vec práve z dôvodu, že zistil rozdielne riešenie otázky premlčania práva na úrok z omeškania v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu. Veľký senát Najvyššieho súdu nezistil dôvod na vydanie zjednocovacieho stanoviska keďže senát občianskeho kolégia a senáty obchodného kolégia riešili otázku premlčania úrokov podľa rozdielných noriem. Treba ešte uviesť, že žalobca konal a koná v dobrej viere v judikatúru obchodných senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal. Stabilita judikatúry je jednou zo základných podmienok právnej istoty. Žalobca poukázal na rozhodnutia senátov obchodného kolégia Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obdo 23/2012, 2 Obdo 36/2010, 4 Obdo 319/1999 ako najvyššej súdnej autority aplikujúcej v dovolacom konaní pri riešení otázky premlčania úrokov z omeškania ustanovenia § 387 až 408 Obchodného zákonníka o premlčaní. Možno poukázať aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. 4 Obdo 25/2009 alebo napr. aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 21Cob/194/2013 zo dňa 25.03.2014 a sp. zn. 10C/355/2015 zo dňa 03.03.2016 alebo Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 8Co/217/2016 zo dňa 29.05.2017 v ktorom odvolací súd v bode 16. poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyšších súdnych autorít (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 40bdo 319/1999, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo 36/2010) a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 VCdo 4/2017 zo dňa 18.12.2017, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/217/2016 zo dňa 29.05.2017 ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.

zn. 1Cob/64/2015 zo dňa 01. júla 2016 (na toto rozhodnutie poukázal v žalobe) a rozhodnutie sp. zn. 10C/355/2015 zo dňa 03.03.2016 boli vydané v nedávnej minulosti, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného v 2. rade, že dnes možno konštatovať že judikatúra je v tomto smere ustálená a preferuje názor, že povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká jednorázovo v deň v ktorom sa dlžník dostal do omeškania a nie za každý deň trvania omeškania samostatne. Judikatúra v obchodných veciach ustálená je, ale rozhodne nepreferuje žalovaným prezentovaný názor, že úroky z omeškania sa v prípade vzťahov, ktoré sa posudzujú podľa Obchodného zákonníka premlčujú zároveň s istinou. Žalovaný v 2. rade vo svojich vyjadreniach poukazuje na rozhodnutia vydané senátmi, ktoré riešili otázku premlčania úrokov z omeškania podľa ustanovenia § 100 až 114 Občianskeho zákonníka alebo § 238 Colného zákona. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu upraveného Obchodným zákonníkom prednostne používajú s poukazom na ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka v prípadoch keď je účastníkom úverového vzťahu spotrebiteľ. V prípade ak nie je účastníkom takéhoto vzťahu spotrebiteľ použijú sa normy práva obchodného. Podľa čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. V podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky sa rozhodnutím najvyššej súdnej autority rozumie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Súdneho dvora európskej únie a Európskeho súdu pre ľudské práva. Rozhodnutím najvyššej súdnej autority nie je rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky na ktoré poukazuje žalovaný v 2. rade a rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 157/2009 a 1M Obdo 6/2011 neboli prijaté pri aplikácii ustanovení § 387 až 408 Obchodného zákonníka. Žalovaný v 2. rade vo svojich vyjadreniach neuvádza žiadne rozhodnutie najvyššej súdnej autority, z ktorého by vyplývalo, že pri riešení otázky premlčania podľa ustanovení § 387 až 408 Obchodného zákonníka sa úroky z omeškania premlčujú zároveň z istinou pohľadávky a ani žalobcovi takéto rozhodnutie nie je známe.

8. Žalobca vo svojom záverečnom stanovisku zo dňa 23.10.2018 k predmetu sporu vo vzťahu k otázke preskúmania relevantnosti dôvodov popretia pohľadávky v incidenčnom konaní poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky t. j. rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, podľa ktorých konkurzný súd preskúma iba relevantnosť dôvodov popretia pohľadávky uvedených v popieracom prejave (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/70/2016 zo dňa 30.01.2017, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/60/2017 zo dňa 23.03.2018, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo/139/2007 zo dňa 31.03.2007). Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 31 CoKR/38/2017 zo dňa 28.02.2018, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn.: 4CoKR/3/2016 zo dňa 31.05.2017 a rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn.: 16(oKR/24/2016 zo dňa 21.02.2017. S poukazom na vyššie uvedené môžu byť predmetom preskúmania súdu v tomto konaní, iba dôvody popretia pohľadávky, ktoré žalovaní uviedli v popieracom prejave, a to premlčanie pohľadávky v celom rozsahu istiny a príslušenstva z dôvodu, že obligačný dlžník podľa prihlášky uznal svoj záväzok voči veriteľovi dňa 30.04.2009, a preto sa pohľadávka v súlade s citovaným ustanovením Obchodného zákonníka premlčala dňa 01.05.2013. Uplynutím uvedenej premlčacej doby sa mala premlčať pohľadávka ako aj príslušenstvo pohľadávky. Tieto dôvody uvádza žalovaný v 1. rade pri popretí výšky pohľadávky, vymáhateľnosti a zabezpečenia pohľadávky. Žalovaný v 2. rade uvádza tieto dôvody pri popieraní právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti ako aj zabezpečenia zabezpečovacím právom. Okrem uvedeného popierací prejav žalovaného v 2. rade je na mieste posúdiť aj z hľadiska platnosti tohto úkonu. Žalovaný v 2. rade poprel pohľadávku žalobcu s cieľom získať z popretia prospech v podobe peňažnej náhrady vo výške 210 000 EUR. Žalovaný v 2. rade listom zo dňa 03.04.2018 navrhol rokovanie za účelom prebrať možnosti eventuálneho mimosúdneho vyriešenia predmetného súdneho sporu vedeného na OS Košice I pod sp. zn. 26Cbi/22/2017. Keďže na rokovaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 06.09.2018 právny zástupca spoločnosti FINGO Hypo, a.s. nevedel uviesť aká je predstava žalovaného v 2. rade o navrhovanom mimosúdnom riešení tohto sporu bolo dohodnuté, že návrh bude zaslaný písomne. Dňa 11.09.2018 bol žalobcovi zaslaný návrh na mimosúdne vyrovnanie z obsahu, ktorého vyplýva, že žalovaný v 2. rade „za základný bod tohto vyrovnania považuje úhradu vo výške 210 000 EUR Československou obchodnou bankou, a.s. s následným dopadom na konkurzné konanie úpadcu MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice a tento Súdny spor“. Ako ďalej z obsahu tohto listu vyplýva žalovaný v 2. rade žiada, aby žalobca vzhľadom na blížiaci sa termín pojednávania (25.09.2018) oznámil v čo najkratšom čase, či súhlasí s týmto návrhom. Na pojednávaní

dňa 25.09.2018 žalovaný v 2. rade tvrdil, že rokovania inicioval v súvislosti so zaradením majetku správcom p. Polončákom do podstaty úpadcu SSIM, a.s., Košice. Nie je pravdou, že rokovanie o mimosúdnom vyrovnaní bolo žalovaným v 2. rade iniciované v súvislosti so zaradením majetku do konkurznej podstaty úpadcu SSIM, a.s., Košice. Na rokovaní dňa 06.09.2018 sa nerokovalo o zaradení majetku do podstaty úpadcu SSIM, a.s., Košice. Konečne žalovaný v 2. rade ani nie je účastníkom konkurzného konania úpadcu SSIM, a.s., Košice, a preto by žalobca viazaný bankovým tajomstvom o tomto so žalovaným v 2. rade ani nerokoval. Z obsahu predložených listín jednoznačne vyplýva, že žalovaný v 2. rade inicioval rokovania v súvislosti s mimosúdnym riešením sporu vedeného na OS Košice I pod sp. zn. 26Cbi/22/2017 a z návrhu, ktorý bol rovnako súdu predložený vyplýva za čo sumu 210 000 EUR požaduje. Návrh na mimosúdne rokovanie na riešenie sporu žalovaným v 2. rade ako aj návrh na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 11.09.2018 potvrdzujú, že pohnútkou a účelom, ktorý žalovaný v 2. rade popretím pohľadávky žalobcu sledoval a naďalej sleduje (keďže za mimosúdne urovanie v priebehu tohto konania požaduje 210 000 EUR) je získanie prospechu v podobe peňažnej náhrady vo výške 210 000 EUR. Vzhľadom na výšku pohľadávky žalovaného v 2. rade ako s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade nebude v konkurznom konaní uspokojovaný vôbec (záložné práva ďalších veriteľov) ako aj ďalšie okolnosti za ktorých došlo k popretiu pohľadávky žalobcu, mal žalobca za to, že ide o šikanóznny výkon práva a žalovaný v 2. rade poprel pohľadávku žalobcu iba s úmyslom poškodiť žalobcu, sťažiť priebeh konkurzného konania a získať pre seba prospech v podobe peňažnej náhrady za priznanie pohľadávky. S prihliadnutím na všetky okolnosti popretia ako aj to, že počas konania o určenie pohľadávky inicioval a navrhol mimosúdne riešenie sporu a toto podmieňuje vyplatením sumy 210 000 EUR, ide vzhľadom na pohnútku a účel o šikanóznny výkon práva t. j. konanie, ktoré sa prieči dobrým mravom. V tomto šikanóznnom výkone práva žalovaný v 2. rade pokračuje. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8A. Vo vzťahu k premlčaniu pohľadávky uviedol, že dlžník spoločnosť SSIM, a.s., Košice písomne uznal záväzok dňa 30.04.2009 a následne istinu ako aj úroky splácal. Dňa 19.06.2009 bola uzatvorená Dohoda o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 (ďalej len „Dohoda“), v ktorej dlžník záväzok opätovne uznal a zaviazal sa tento splácať v splátkach. Dlžník pred uzatvorením Dohody požiadal listom zo dňa 06.05.2009 o schválenie splátkového plánu a v súlade s obsahom tejto žiadosti aj splatil pred uzatvorením Dohody splatné úroky a časť istiny. Po uznaní peňažného záväzku 30.04.2008 dlžník časť dlhu splatil tak, ako to bolo uvedené v doterajších podaniach žalobcu. Nárok ako právna možnosť žalobcu uplatniť svoje subjektívne právo vznikla až splatnosťou pohľadávky dňa 04.12.2009. Podanie žaloby pred 05.12.2009 by bolo predčasné lebo ako vyplýva z Dohody nárok ešte neexistoval. Ako vyplýva z Dohody žalobca mohol žalobu na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie v Bratislave podať až po uplynutí 5 pracovných dní od splatnosti pohľadávky t.j. najskôr až dňa 10.12.2009. S poukazom na uvedené nemôžu obstáť popieracie prejavy žalovaného 1. rade a žalovaného v 2. rade, že premlčacia doba pohľadávky a príslušenstva začala plynúť od písomného uznania záväzku dlžníkom dňa 30.04.2009, uplynula dňa 30.04.2013 a dňa 01.05.2013 bola pohľadávka vrátane príslušenstva už premlčaná. Vyplýva to aj z listinných dôkazov pripojených k žalobe. Uznáním záväzku podľa § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka je založená vyvrátiteľná právna domnienka, že tento záväzok v uznanom rozsahu v čase uznania trval. Uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, ktorý má však účinky voči ručiteľovi aj záložcovi a dôkazné bremeno sa presúva z veriteľa na dlžníka, resp. žalovaného. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení tvrdí, že na obsah Dohody neprihliadal nakoľko táto bola uzatvorená bez súhlasu záložcu. Na uznanie záväzku nie je nutný súhlas záložcu. Mal za to, že práve z uvedeného ustanovenia § 323 mal žalovaný v 2. rade pre seba vyvodiť nutnosť vo svojom popieranom prejave uviesť dôvody, pre ktoré neprihliadal na splácanie dlhu dlžníkom a na obsah Dohody. Keďže tieto uviedol až vo vyjadreniach nemožno na tieto dôvody už prihliadať. Ako vyplýva z ustanovenia § 192 C.s.p. skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak. Podľa žalobcu súd musí s poukazom na § 192 C.s.p. na písomné uznanie záväzku dlžníkom dňa 19.06.2009 ako na preukázanú skutočnosť prihliadať. Naopak s prihliadnutím na uvedené rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je súd oprávnený v tomto konaní pripustiť dôkaz opaku, nakoľko žalovaný vo svojich popieracích prejavoch uznanie záväzku zo dňa 19.06.2009 nespochybňujú a ani uznanie zo dňa 19.06.2009 neuvádzajú a ako relevantnú skutočnosť, od ktorej začala plynúť premlčacia doba, uvádzajú iba uznanie záväzku zo dňa 30.04.2009 s ktorým uznaním spájajú začiatok plynutia premlčacej doby. Už tým že dlžník po uznaní záväzku dňa 30.04.2009 tento splácal v súlade so svojou žiadosťou zo dňa 06.05.2009, v Dohode zo dňa 19.06.2009 tento písomne uznal a následne podľa dohodnutého splátkového plánu splácal v dohodnutých splátkach je nepochybné, že dôvody obsiahnuté

v popieracom prejave nemôžu obstáť a teda premlčacia doba pohľadávky nezačala plynúť od písomného uznania dňa 30.04.2009 a dňa 01.05.2013 nebola pohľadávka vrátane príslušenstva už premlčaná. Ak dlžník písomne uznal svoj záväzok plyníe podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania a účinky uznania záväzku má podľa § 407 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj čiastočné plnenie záväzku dlžníkom. Rovnako nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaných, že už dňa 01.05.2013 bola premlčaná nielen pohľadávka ale aj príslušenstvo pohľadávky. Vo vzťahu k uvedenému zotrval na doterajších vyjadreniach a poukázal na ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo 36/2010 zo dňa 18. augusta 2011, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 319/1999 zo dňa 01.05.2000, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 25/2009 zo dňa 23.10.2010, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obdo 23/2012 zo dňa 31.07.2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 VCdo 4/2017 zo dňa 18.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 21 Cob/194/2013 zo dňa 25.04.2014, rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1Cob/64/2015 zo dňa 01.07.2016, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10 Co/355/2016 zo dňa 03.03.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8 Co/217/2016 zo dňa 29.05.2017). Tvrdil, že prihlásená pohľadávka nemôže byť premlčaná ani vtedy ak by sa aj pripustilo, že premlčacia doba istiny začala skutočne plynúť už dňa 30.04.2009 a uplynula dňa 30.04.2013, nakoľko úroky z omeškania by sa v takom prípade premlčali až dňa 30.04.2017 a žalobca si pred uplynutím premlčacej doby žalobou zo dňa 25.01.2017 podanou na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie už uplatnil nárok na úroky z omeškania vo výške 188 344,80 EUR ako aj náhradu trov konania vo výške zaplateného poplatku za rozhodcovské konanie. Keďže nie je premlčaná samotná pohľadávka nemôže byť, premlčané ani záložného právo, ktorého titulom si žalobca uplatňuje svoje nároky v konkurznom konaní úpadcu MERCURIUS spoločnosť s ručením obmedzeným.

8B. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného v 2. rade, že uznávací prejav žalovaného v 1. rade je bez právnych účinkov. Poukázal na ust. § 32 ods. 2 ZKR a uviedol, že je neprijateľný výklad, podľa ktorého by správca potreboval na uznanie pohľadávky, ktorú poprel súhlas popierajúceho veriteľa. Oprávnenie správcu uznať, pohľadávku by podľa takéhoto výkladu bolo závislé na vóli iného popierajúceho veriteľa, či iného účastníka konania.

8C. K tvrdeniam žalovaného v 2. rade, ktoré nie sú súčasťou popieracieho prejavu uviedol, že súd by na ne nemal prihliadať. Jedná sa o tvrdenia týkajúce sa kumulatívnej novácie podľa § 516 Občianskeho zákonníka, nesúhlasu záložcu s kumulatívnou nováciou, rozdielu medzi čiastočným a čiastkovým plnením, inkasného splácania splátok, premlčania záložného práva, neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva ako aj nepreukázania zaplatenia poplatku na rozhodcovskom súde.

9. Vo vzťahu k prevodu pohľadávok v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 31K/70/2016 zo žalovaného v 2. rade na spoločnosť B-NET, a.s. súd uvádza, že zánik postavenia účastníka konkurzného konania automaticky nespôsobuje zánik postavenia účastníka incidenčného konania na strane žalovaného. Aj v zmysle ustálenej judikatúry sa vecná legitímácia v incidenčnom konaní viaže na osobu veriteľa, ktorý poprel pohľadávku, preto status popierajúceho veriteľa v tomto konaní zostáva konkrétnemu subjektu zachovaný aj v prípade, že prestane byť účastníkom konkurzného konania.

10. Žalovaný v 2. rade svoju neúčast' na pojednávaní dňa 11.06.2019 žiadal ospravedlniť a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

11. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav veci:

12. Žalobca na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojho procesného útoku nasledovné dôkazy: Oznámenie o popretí pohľadávky zo dňa 03.08.2017 (list správcu adresovaný žalobcovi, ktorým bolo oznámené popretie pohľadávky žalobcu veriteľom - žalovaným v 2. rade), Oznámenie o popretí pohľadávky správcom zo dňa 03.08.2017, Zápis o popretí pohľadávky veriteľom z 02.08.2017, Žiadosť o schválenie splátkového kalendára zo dňa 06.05.2009 (list spoločnosti SSIM, a.s., Košice adresovaný žalobcovi), List spoločnosti SSIM, a.s., Košice adresovaný žalobcovi zo dňa 27.10.2009 (Prolongácia splátky úveru), Dodatok č. 1 k Dohode o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 (z 22.12.2009), Výpisy z účtu spoločnosti SSIM, a.s., Košice, Žalobu doručenu dňa 25.01.2017 stálemu rozhodcovskému súde Slovenskej bankovej asociácie (zo dňa 23.01.2017), List vlastníctva č. XXXX (pre Okres F. A., obec F.-T., kat. územie T.), List vlastníctva č. XXXX (pre Okres F. A., obec F.-R. T., kat. územie X. T.), Faktúru č. 530170005 vystavenú Slovenskou bankovou asociáciou žalobcovi

zo dňa 01.02.2017 na sumu 7 420,80 EUR (vrátane dokladu o jej úhrade, Návrh žalovaného v 2. rade na mimosúdne rokovanie zo dňa 03.04.2018 (adresovaný žalobcovi), Návrh žalovaného v 2. rade na mimosúdne rokovanie zo dňa 11.09.2018 (adresovaný žalobcovi), e-mail právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade zo dňa 11.09.2018 adresovaný zástupcovi žalobcu (H. Y.), uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 29Cb 23/2010-11 zo dňa 12.03.2010, Prihlášku pohľadávky zo dňa 23.06.2017, Zmluvu o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 17.03.2008, Dohodu o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009, Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti/-iam č. 0271/08/80314 zo dňa 17.12.2008, Začatie výkonu záložného práva prednostným záložným veriteľom - oznámenie zo dňa 14.12.2009, Dodatok č. 1 k Zmluve o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 03.09.2008, Vyhlásenie splatnosti poskytnutého úveru - výzva na zaplatenie dlžnej sumy, Uznanie záväzku zo dňa 30.04.2009, Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 29Cb/23/2010-285 zo dňa 24.02.2017, Potvrdenie skutočností súvisiacich s vedením rozhodcovského konania zo dňa 11.09.2018.

13. Žalovaný v 1. rade uznal nárok žalobcu a predložil súdu uznanie prihlásenej pohľadávky správcom zo dňa 03.10.2017 adresované žalobcovi.

14. Žalovaný v 2. rade na preukázanie tvrdených skutočností nepredložil súdu žiadne dôkazy.

15. Medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, vzhľadom na uznanie nároku v celom rozsahu zo strany žalovaného v 1. rade, neexistovali sporné skutočnosti.

16. Nebolo medzi stranami sporné, že: a) Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 31K/70/2016 zo dňa 15.05.2017, publikovaným v Obchodnom vestníku č. 96/2017 dňa 22.05.2017, vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, so sídlom Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964 a zároveň ustanovil JUDr. Miroslava Vereba, so sídlom kancelárie Hrnčiarska 3, 040 01 Košice, zn. správcu: S971 za správcu podstaty, b) Prihláškou č. 1 doručenou správcovi dňa 27.06.2017 si prihlásila Československá obchodná banka, a.s. vo vyššie uvedenom konkurznom konaní svoju zabezpečenú pohľadávku v celkovej sume 3 021 977,24 EUR (istinu 2 151 377,93 EUR a úroky 197 245,99 EUR, úroky z omeškania 665 932,52 EUR a náklady z uplatnenia vo výške 7 420,80 EUR), ktorú má voči spoločnosti SSIM, a.s., Košice, so sídlom Zbrojničná 12, 040 01 Košice, IČO: 31 702 627, c) žalovaní v 1. a 2. rade popreli pohľadávku žalobcu z dôvodov uvedených v popretiach, d) žalovaný v 1. rade v priebehu konania uznal pohľadávku žalobcu v celom rozsahu, e) spoločnosť SSIM, a.s., Košice listom zo dňa 06.05.2009 adresovaným žalobcovi žiadala o schválenie splátkového kalendára a listom zo dňa 27.10.2009 adresovaným žalobcovi žiadala o prolongáciu splátky úveru, f) dňa 25.01.2017 bola stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie doručená žaloba žalobcu zo dňa 23.01.2017 proti spoločnosti SSIM, a.s., Košice o zaplatenie 205 294,95 EUR, g) bol začatý výkon záložného práva žalobcom vo vzťahu k nehnuteľnostiam spoločnosti MERCURIUS s.r.o. Košice (evidovaným na Liste vlastníctva č. XXXX /pre Okres F. A., obec F.-Ľ., kat. územie Ľ./ a Liste vlastníctva č. XXXX /pre Okres F. A., obec F.-R. Ľ., kat. územie X. Ľ./), h) bolo vydané uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 29Cb 23/2010-11 zo dňa 12.03.2010, i) bola uzavretá Zmluva o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 17.03.2008 medzi žalobcom a spoločnosťou SSIM, a.s., Košice, j) bola uzavretá Dohoda o splácaní záväzku čí. 17/8184/2009 zo dňa 19.06.2009 (medzi žalobcom a spoločnosťou SSIM, a.s., Košice), k) bola uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti/-iam č. 0271/08/80314 zo dňa 17.12.2008 (medzi žalobcom a spoločnosťou MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964), l) žalobcom bolo oznámené spoločnosti MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964 začatie výkonu záložného práva prednostným záložným veriteľom listom zo dňa 14.12.2009, m) bol uzavretý Dodatok č. 1 k Zmluve o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 03.09.2008, n) žalobca vyhlásil splatnosť poskytnutého úveru a vyzval spoločnosť SSIM a.s. Košice na zaplatenie dlžnej sumy, o) spoločnosť SSIM, a.s., Košice uznala záväzok voči žalobcovi listom zo dňa 30.04.2009, p) bol vydaný Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 29Cb/23/2010-285 zo dňa 24.02.2017, q) uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31K/70/2016-15 zo dňa 09.01.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.01.2017 bolo začaté konkurzné konanie voči dlžníkovi MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964.

17. Sporné medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade bolo, či došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu voči spoločnosti SSIM, a.s., Košice, IČO: 31 702 627 a k premlčaniu záložného práva žalobcu zriadeného na majetok spoločnosti MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, so sídlom Jazerná

3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964 a teda či pohľadávka žalobcu prihlásená do konkurzného konania na majetok dlžníka MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, so sídlom Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964 je v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a zabezpečenia zabezpečovacím právom v prvom poradí oprávnená.

18. Prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 1 zo dňa 23.06.2017 bolo súdu preukázané, že žalobca si prihlásil svoju pohľadávku v celkovej výške 3 021 977,24 EUR do konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 31K/70/2016.

19. Z popretia pohľadávky veriteľom uvedenom na predpísanom tlačive súd zistil, že žalovaný v 2. rade (v tom čase s obchodným menom P.D.M.S., a.s.) poprel pohľadávku žalobcu zaevidovanú pod poradovým číslom 3, čo do výšky (v celkovej sume 3 021 977,24 EUR), čo do právneho dôvodu a čo do zabezpečenia zabezpečovacím právom.

19A. Ako dôvod popretia pohľadávky čo do výšky žalovaný v 2. rade uviedol, že predmetná pohľadávka je v celom rozsahu premlčaná, a preto je nevymáhateľná. V popretí ďalej uviedol: „Z prihlášky zabezpečenej pohľadávky veriteľa Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zo dňa 23.06.2017 vyplýva, že pohľadávka veriteľa vznikla na podklade Zmluvy o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 17.03.1008 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 03.09.2008, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi úver vo výške 2 655 513,51 EUR. Veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a celá dlžná suma sa mala stať splatnou dňa 05.12.2018. Podľa prihlášky obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi dňa 30.04.2009. Z dokladov predložených veriteľom spolu s prihláškou, ktoré sú vedené v správcovskom spise, vyvodzujeme, že pohľadávka veriteľa je premlčaná, a preto v celom rozsahu nevymáhateľná. Podľa § 397 Obchodného zákonníka: „Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.“ Nakoľko obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi - ČSOB, a.s. dňa 30.04.2009, pohľadávka sa v celom rozsahu v súlade s citovaným ustanovením Obchodného zákonníka premlčala dňa 01.05.2013. Z vyššie uvedených dôvodov preto popierame pohľadávku veriteľa Československá obchodná banka, a.s. zaevidovanú pod poradovým číslom 3 v celkovej prihlásenej sume 3.021.977,24 EUR čo do výšky aj čo do vymáhateľnosti.“

19B. Ako dôvod popretia pohľadávky čo do právneho dôvodu žalovaný v 2. rade uviedol, že predmetná pohľadávka je premlčaná. V popretí ďalej uviedol: „Z prihlášky zabezpečenej pohľadávky veriteľa Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zo dňa 23.06.2017 vyplýva, že pohľadávka veriteľa vznikla na podklade Zmluvy o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 17.03.1008 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 03.09.2008, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi úver vo výške 2 655 513,51 EUR. Veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a celá dlžná suma sa mala stať splatnou dňa 05.12.2018. Podľa prihlášky obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi dňa 30.04.2009. Z dokladov predložených veriteľom spolu s prihláškou, ktoré sú vedené v správcovskom spise, vyvodzujeme, že pohľadávka veriteľa je premlčaná, a preto v celom rozsahu nevymáhateľná. Podľa § 397 Obchodného zákonníka: „Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.“ Nakoľko obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi - ČSOB, a.s. dňa 30.04.2009, pohľadávka sa v celom rozsahu v súlade s citovaným ustanovením Obchodného zákonníka premlčala dňa 01.05.2013. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností, popierajúci veriteľ nepopiera, že pohľadávka v minulosti vznikla. Dôvodom popretia je práve jej premlčanie, v dôsledku čoho sa stala v celom rozsahu nevymáhateľnou a jej splnenia sa preto nemožno domáhať v konkurznom konaní, nakoľko pohľadávka sa stala naturálnou obligáciou a dlžník ju môže splniť už len dobrovoľne. Z vyššie uvedených dôvodov preto popierame pohľadávku veriteľa Československá obchodná banka, a.s. zaevidovanú pod poradovým číslom 3 v celkovej prihlásenej sume 3.021.977,24 EUR nielen čo do výšky a vymáhateľnosti, ale aj čo do právneho dôvodu.“

19C. Ako dôvod popretia pohľadávky čo do zabezpečenia zabezpečovacím právom žalovaný v 2. rade uviedol, že predmetná pohľadávka je premlčaná. Pohľadávku poprel vo vzťahu k nasledovným nehnuteľnostiam (v celom rozsahu): LV č. XXXX, kat. územie X. Ť.: parcela reg. „C“ č. XXXX ostatné plochy o výmere 12177 m², parcela reg. „C“ č. XXXX ostatné plochy o výmere 409 m², LV č. XXXX, F. Ú. Ť.: parcela reg. „C“ č. XXXX/XX ostatné plochy o výmere 289 m², parcela reg. „C“ č. XXXX/X ostatné plochy o výmere 12508 m², parcela reg. „C“ č. XXXX/X ostatné plochy o výmere 672 m². V popretí ďalej uviedol: „Z prihlášky zabezpečenej pohľadávky veriteľa Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zo dňa 23.06.2017 vyplýva, že pohľadávka veriteľa vznikla na podklade Zmluvy o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 17.03.1008 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 03.09.2008, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi úver

vo výške 2 655 513,51 EUR. Veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a celá dlžná suma sa mala stať splatnou dňa 05.12.2018. Podľa prihlášky obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi dňa 30.04.2009. Z dokladov predložených veriteľom spolu s prihláškou, ktoré sú vedené v správcovskom spise, vyvodzujeme, že pohľadávka veriteľa je premlčaná, a preto v celom rozsahu nevymáhateľná. Podľa § 397 Obchodného zákonníka: „Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.“ Nakoľko obligačný dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi - ČSOB, a.s. dňa 30.04.2009, pohľadávka sa v celom rozsahu v súlade s citovaným ustanovením Obchodného zákonníka premlčala dňa 01.05.2013. Pohľadávka veriteľa Československá obchodná banka, a.s. zaevidovaná pod poradovým číslom pohľadávky 3 v celej prihlásenej sume 3.021.977,24 EUR (t.j. v celom rozsahu istiny a príslušenstva) je premlčaná, a preto pohľadávka veriteľa Československá obchodná banka, a.s. nemôže byť ani zabezpečená prihláseným zabezpečovacím právom - záložným právom k nehnuteľnostiam na LV č. XXXX F.. Ú.. X. Ľ. C. Z. Č.. XXXX F.. Ú. Ľ..“.

20. Listom zo dňa 14.12.2009 označeným ako „Začatie výkonu záložného práva prednostným záložným veriteľom - oznámenie“ mal súd preukázané, že žalobca oznámil spoločnosti MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964, že začal výkon záložného práva k založeným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX F.. Ú.. X. Ľ. C. Z. Č.. XXXX F.. Ú. Ľ..

21. Potvrdením skutočností súvisiacich s vedením rozhodcovského konania zo dňa 11.09.2018 vydaným Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie mal súd preukázané, že konanie vedené pod sp. zn. I/2017-8 vo veci žalobcu Československá obchodná banka, a.s. proti žalovanému SSIM, a.s., Košice o zaplatenie 205 294,95 EUR nie je ukončené a poplatok za podanie návrhu bol zaplatený.

22. Na preukázanie úhrady poplatku za podanie návrhu v rozhodcovskom konaní žalobca predložil súdu aj faktúru Slovenskej bankovej asociácie č. 530170005 zo dňa 01.02.2017 splatnú 15.02.2017 na sumu 7 420,80 EUR a doklad o jej úhrade.

23. Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 29Cb/23/2010-285 zo dňa 24.02.2017, ktorým bola žaloba spoločnosti MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964, proti žalovanému Československá obchodná banka, a.s. o neplatnosť záložnej zmluvy č. 0271/08/80314 zo dňa 17.12.2008 zamietnutá, nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2017.

24. Nakoľko popierajúci veriteľ v popretí pohľadávky uviedol, že nepopiera, že pohľadávka v minulosti vznikla, súd mal za to, že medzi stranami nie je sporné (ako je to uvedené aj v bode 16. odôvodnenia tohto rozsudku), že bola uzavretá Zmluva o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 17.03.2008 medzi žalobcom a spoločnosťou SSIM, a.s., Košice, že bola uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti/-iam č. 0271/08/80314 zo dňa 17.12.2008 (medzi žalobcom a spoločnosťou MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964 a že bol uzavretý Dodatok č. 1 k Zmluve o poskytovaní úverov č. 0062/08/80314 zo dňa 03.09.2008.

25. Žiadosťou o schválenie splátkového kalendára mal súd preukázané, že spoločnosť SSIM, a.s., Košice listom zo dňa 06.05.2009 žiadala žalobcu o schválenie splátkového kalendára v zmysle návrhu uvedeného v tomto liste.

26. Listom zo dňa 27.10.2009 označeným ako Prolongácia splátky úveru bolo súdu preukázané, že spoločnosť SSIM, a.s., Košice požiadala žalobcu o prolongáciu poslednej splátky z dohodnutého splátkového kalendára o 6 mesiacov.

27. Z listu označeného ako Vyhlásenie splatnosti poskytnutého úveru - výzva na zaplatenie dlžnej sumy súd zistil, že žalobca vyhlásil úver poskytnutý spoločnosti SSIM, a.s., Košice na základe Zmluvy o úvere č. 0062/08/80314 za splatný a vyzval dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy do 05.12.2008.

28. Výpismi z účtu spoločnosti SSIM, a.s., Košice za obdobie od 01.08.2010 do 18.10.2014 mal súd preukázané splácanie dlhu menovanej spoločnosti žalobcovi s tým, že splátky v dňoch 29.09.2011 a 13.02.2012 uhradila namiesto dlžníka iná osoba a ostatné splátky (z dní 05.01.2009, 30.01.2009, 17.02.2009, 25.02.2009, 31.03.2009, 04.05.2009, 01.06.2009, 09.06.2009, 26.06.2009, 01.07.2009, 03.07.2009, 05.08.2009, 04.09.2009, 05.10.2009, 05.11.2009, 15.10.2014 a 17.10.2014) uhradila spoločnosť SSIM, a.s., Košice.

29.Z uznania záväzku zo dňa 30.04.2009 súd zistil, že spoločnosť SSIM, a.s., Košice, IČO: 31 702 627 uznala svoj záväzok voči žalobcovi vo výške istiny 2 521 452,72 EUR a úrokov v zmysle zmluvy o úvere.

30.Dohodou o splácaní záväzku zo dňa 19.06.2009 uzavretou medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou SSIM, a.s., Košice, IČO: 31 702 627 ako dlžníkom bolo súdu preukázané, že dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi vo výške istiny 2 467 104,39 EUR. Účastníci sa dohodli, že dlžník bude svoj splatný peňažný záväzok vo výške 2 467 104,39 EUR splácať v splátkach a to takto: 1. splátku 25.06.2009 v sume 50 000 EUR, 2. splátku 03.07.2009 v sume 50 000 EUR, 3. splátku 05.08.2009 v sume 50 000 EUR, 4. splátku 04.09.2009 v sume 50 000 EUR, 5. splátku 05.10.2009 v sume 50 000 EUR, 6. splátku 05.11.2009 v sume 50 000 EUR a 7. splátku 04.12.2009 v sume 2 167 104,39 EUR. Podľa dohody, ak dlžník niektorú zo splátok alebo jej časť nezaplatí do 5 pracovných dní od splatnosti príslušnej splátky, má veriteľ právo žiadať zaplatenie celej dlžnej sumy, ktorú sa dlžník v tejto dohode zaviazal zaplatiť v splátkach. V článku III dohody účastníci dohodli, že zo záväzku podľa bodu 1.3. tejto dohody (zo sumy 2 467 104,39 EUR) bude dlžník naďalej platiť veriteľovi úroky dohodnuté v Zmluve o úvere v čl. II. ods. 8, ďalej dohodli, že ak dlžník nezaplatí včas čiastku splatnú podľa bodu 2.1. tejto dohody, je povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania z dlžnej čiastky odo dňa jej splatnosti až do zaplatenia. Úrok z omeškania bol dohodnutý vo výške 10% ročne k platnej úrokovej sadzbe podľa bodu 3.1. tohto článku.

31.Podľa ust. § 28 zák. č. 7/2005 Z.z. (ďalej len ZKR): (1) Pohľadávka, ktorá nie je pohľadávkou proti podstate, sa v konkurze uplatňuje prihláškou. (2) Prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu; v jednom rovnopise veriteľ doručí prihlášku aj na súd. Doručením prihlášky do elektronickej schránky správcu sa prihláška považuje za doručení aj na súde. (3) Ak veriteľ doručí správcovi prihlášku neskôr, na prihlášku sa prihliada, veriteľ však nemôže vykonávať hlasovacie právo a ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Právo na pomerné uspokojenie veriteľa tým nie je dotknuté; môže byť však uspokojený len z výťažku zaradeného do rozvrhu zo všeobecnej podstaty, ktorého zámer zostaviť bol oznámený v Obchodnom vestníku po doručení prihlášky správcovi. Zapisanie takejto pohľadávky do zoznamu pohľadávok správcu zverejní v Obchodnom vestníku s uvedením veriteľa a prihlásenej sumy. (4) Ak ide o zabezpečenú pohľadávkou, v prihláške doručenej správcovi sa musí riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo, a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, inak zanikne. (5) Prihláškou možno uplatniť aj budúcu pohľadávkou alebo pohľadávkou, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky (ďalej len "podmienená pohľadávka"); práva spojené s podmienenou pohľadávkou je však podmienený veriteľ oprávnený uplatňovať, až keď správcovi preukáže vznik podmienenej pohľadávky. (6) Doručenie prihlášky správcovi má pre plynutie premlčacej lehoty a zánik práva rovnaké právne účinky ako uplatnenie práva na súde. (7) V konkurze uplatňuje svoju pohľadávkou prihláškou aj veriteľ, ktorý má pohľadávkou voči inej osobe ako úpadcovi, ak je zabezpečená zabezpečovacím právom vzťahujúcim sa k majetku úpadcu. Takýto veriteľ môže byť v konkurze uspokojený iba z výťažku získaného speňažením majetku, ktorý zabezpečuje jeho pohľadávkou, pričom hlasovacie práva na schôdzi veriteľov môže vykonávať iba v rozsahu, v akom jeho pohľadávka bude pravdepodobne uspokojená z majetku, ktorým je zabezpečená. (8) Ak si takýto veriteľ svoju zabezpečenú pohľadávkou v základnej prihlasovacej lehote neprihlási, na jeho zabezpečovacie právo sa v konkurze neprihliada, má však proti dotknutej podstate právo na vydanie toho, o čo sa dotknutá podstate v dôsledku toho obohatila, pričom takéto právo môže uplatniť proti dotknutej podstate ako pohľadávkou proti podstate, ktorá sa však uspokojí až po uspokojení všetkých ostatných pohľadávok proti tejto podstate.

32.Podľa ust. § 32 ZKR: (1) Každú prihlásenú pohľadávkou správcu porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, prihliadne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť. (2) Prihlásenú pohľadávkou je oprávnený poprieť správcu alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávkou orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie. (3) Pohľadávkou možno poprieť a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené

prihlásenie pohľadávky. (4) Z dôvodu vysokého počtu prihlášok alebo iného vážneho dôvodu súd môže aj opakovane na návrh správcu alebo bez návrhu predĺžiť správcovi lehotu na popretie pohľadávok, vždy najviac o 30 dní. (5) Ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou. (6) Popretie pohľadávky správcu bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá. (7) Popretie pohľadávky veriteľom je účinné, ak a) bolo podané na predpísanom tlačive a b) na bankový účet správcu bola pripísaná kaucia 350 eur s uvedením čísla pohľadávky zo zoznamu pohľadávok ako variabilného symbolu; na ten účel správcu zverejní v Obchodnom vestníku bankový účet, na ktorý možno skladať kauciu; kauciu možno zložiť len do uplynutia lehoty na popretie pohľadávky, pričom pre každé popretie pohľadávky, ktorá bola uplatnená samostatnou prihláškou, musí byť zložená samostatná kaucia; kaucia tvorí súčasť všeobecnej podstaty; v prípade úplnej alebo čiastočnej dôvodnosti popretia má popierajúci veriteľ právo na vrátenie kaucie, ktoré môže uplatniť ako pohľadávku proti podstate. (8) Úpadca je oprávnený prihlásenú pohľadávku namietnuť v lehote určenej pre veriteľov na popieranie pohľadávok. Námietka sa zapíše do zoznamu pohľadávok, ale nemá pre zistenie pohľadávky význam. (9) Veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde. (10) Ak veriteľ pohľadávky popretej čo do poradia nepodal žalobu, platí najnižšie uznané poradie. (11) Súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu 8b). Ak navrhovateľ preddavok nezloží, súd konanie zastaví. Ak popierajúci veriteľ preddavok nezloží, súd v konaní o určení popretej pohľadávky rozhodne, že popretie pohľadávky je neúčinné. (12) Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania o určení popretej pohľadávky, ak bol konkurz zrušený pre nedostatok majetku. (13) Ak bola popretá pohľadávka veriteľa, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu je súd, príslušný aj na konanie o určení tejto pohľadávky; to platí aj vtedy, ak iný orgán ako súd také rozhodnutie nevydal. (14) V žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. (15) Rozhodnutie o určení popretej pohľadávky je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania. (16) Uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú. (17) Pohľadávku popretú len správcu a pohľadávku popretú veriteľom so súhlasom tohto veriteľa môže správcu písomne uznať, ak o jej určení ešte nerozhodol súd. Uznaním sa popretá pohľadávka v uznanom rozsahu považuje za zistenú. (18) Pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

33. Žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, nakoľko na oznámeniach o popretí pohľadávky je uvedený dátum 03.08.2017 a žaloba bola doručená súdu dňa 25.08.2017.

34. Podľa ust. § 407 Obchodného zákonníka: (1) Ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti. (2) Platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. (3) Ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. (4) Účinky uznania záväzku spôsobom uvedeným v odseku 1 nastávajú aj v prípade, keď jemu zodpovedajúce právo bolo v čase uznania už premlčané.

35. Podľa ust. § 387 Obchodného zákonníka: (1) Právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. (2) Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

36. Podľa ust. § 388 Obchodného zákonníka: (1) Premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí

premlčacej doby. (2) Aj po uplynutí premlčacej doby môže však oprávnená strana uplatniť svoje právo pri obrane alebo pri započítaní, ak a) obe práva sa vzťahujú na tú istú zmluvu alebo na niekoľko zmluvy uzavretých na základe jedného rokovania alebo niekoľkých súvisiacich rokovanií, alebo b) právo sa mohlo použiť kedykoľvek pred uplynutím premlčacej doby na započítanie voči nároku uplatnenému druhou stranou.

37.Podľa ust. § 391 Obchodného zákonníka: (1) Pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné. (2) Pri právach uskutočniť právny úkon plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa právny úkon mohol urobiť, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

38.Podľa ust. § 392 Obchodného zákonníka: (1) Pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti. (2) Pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

39.Podľa ust. § 393 Obchodného zákonníka: (1) Pri právach vzniknutých z porušenia povinnosti začína premlčacia doba plynúť dňom, keď bola povinnosť porušená, ak nie je pre premlčanie niektorých týchto práv ustanovená osobitná úprava. (2) Pri právach z väd vecí plynie premlčacia doba odo dňa ich odovzdania oprávnenému alebo osobe ním určenej alebo odo dňa, keď bola porušená povinnosť vec prevziať. Pri nárokoch zo záruky za akosť plynie premlčacia doba vždy odo dňa včasného oznámenia vady počas záručnej doby a pri nárokoch z právnych väd od uplatnenia práva treťou osobou.

40.Podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

41.Podľa ust. § 403 Obchodného zákonníka: (1) Premlčacia doba prestáva plynúť, ak veriteľ začne na základe platnej rozhodcovskej zmluvy rozhodcovské konanie spôsobom ustanoveným v rozhodcovskej zmluve alebo v pravidlách, ktorými sa rozhodcovské konanie spravuje. (2) Ak nemožno určiť začiatok rozhodcovského konania podľa odseku 1, považuje sa rozhodcovské konanie za začaté dňom, keď návrh, aby sa rozhodlo v rozhodcovskom konaní, je doručený druhej strane do jej sídla alebo miesta podnikania, prípadne bydliska.

42.Podľa ust. § 323 Obchodného zákonníka: (1) Ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná. (2) Za uznanie nepremlčaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3. (3) Uznanie záväzku má účinky aj voči ručiteľovi.

43.Podľa ust. § 100 Občianskeho zákonníka: (1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. (3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

44.Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

45.Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

46.Podľa ust. § 121 Občianskeho zákonníka: (1) Príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali. (2) Príslušenstvom bytu sú

vedľajšie miestnosti a priestory určené na to, aby sa s bytom užívali. (3) Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

47.Podľa ust. § 516 Občianskeho zákonníka: (1) Účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti. (2) Ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dojednaním nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok popri doterajšom záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti. (3) Zabezpečenie práv, ktorých sa dohoda týka, trvá naďalej. Ak však k dohode došlo bez súhlasu ručiteľa, môže proti veriteľovi namietat' všetko, čo by mohol namietat', keby dohoda nebola.

48.Podľa ust. § 151a Občianskeho zákonníka záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhat' sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

49.Podľa ust. § 151j Občianskeho zákonníka: (1) Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začat' výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, 3e) alebo domáhat' sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, 3f) ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.) (2) Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhat' sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. (3) Akákoľvek dohoda uzatvorená pred splatnosťou pohľadávky zabezpečenej záložným právom, na ktorej základe sa záložný veriteľ môže uspokojiť tým, že nadobudne vlastnícke právo k veci, bytu alebo nebytovému priestoru, alebo iné právo a inú majetkovú hodnotu, na ktoré je zriadené záložné právo, je neplatná, ak zákon neustanovuje inak. (4) Ak je na zabezpečenie tej istej pohľadávky zriadené záložné právo k viacerým samostatným zálohom, záložný veriteľ je oprávnený uspokojiť sa alebo domáhat' sa uspokojenia pohľadávky z ktoréhokoľvek z nich, ktorý postačuje na uspokojenie pohľadávky, inak zo všetkých zálohov. (5) Ak je zálohom podnik alebo jeho časť, záložný veriteľ je oprávnený uspokojiť sa alebo domáhat' sa uspokojenia z podniku alebo z jeho časti ako celku, iba ak záložné právo vzniklo ku všetkým súčastiam podniku alebo k jeho časti.

50.Podľa ust. § 151k Občianskeho zákonníka: (1) Ak vzniklo na zálohu viac záložných práv, na ich uspokojenie je rozhodujúce poradie ich registrácie v registri záložných práv počítané odo dňa ich najskoršej registrácie alebo odo dňa ich registrácie v osobitnom registri. (2) Ak vznikne na hnuťelnej veci viac záložných práv a niektoré z nich vznikne odovzdaním veci, na uspokojenie záložných práv majú prednosť záložné práva registrované v registri záložných práv podľa poradia ich registrácie. (3) Ak vznikne na zálohu viac záložných práv, môžu sa záložní veritelia dohodnúť o poradí ich záložných práv rozhodujúcom na ich uspokojenie. Taká dohoda nadobúda účinnosť registráciou dohodnutého poradia v registri záložných práv alebo registráciou v osobitnom registri, ak sa na vznik záložného práva vyžaduje registrácia v osobitnom registri, na základe žiadosti všetkých na dohode zúčastnených záložných veriteľov. Dohoda, na ktorej základe by sa mohla záložnému veriteľovi, ktorý nie je jej účastníkom, zhoršiť vymožiťelnosť pohľadávky pri výkone záložného práva, je neúčinná voči tejto osobe.

51.Podľa ust. § 151l Občianskeho zákonníka: (1) Začatie výkonu záložného práva je záložný veriteľ povinný písomne oznámiť záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, a pri záložných právach registrovaných v registri záložných práv aj zaregistrovat' začatie výkonu záložného práva v tomto registri, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. V písomnom oznámení o začatí výkonu záložného práva záložný veriteľ uvedie spôsob, akým sa uspokojí alebo sa bude domáhat' uspokojenia zo zálohu. (2) Po oznámení o začatí výkonu záložného práva nesmie záložca bez súhlasu záložného veriteľa záloh previesť. Porušenie zákazu nemá účinky voči osobám, ktoré nadobudli záloh od záložcu v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania záložcu okrem prípadu, keď nadobúdateľ vedel alebo vzhľadom na všetky okolnosti mohol vedieť, že sa začal výkon záložného práva. (3) Záložný veriteľ má voči záložcovi právo na úhradu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva. (4) Ak je záložné právo zapísané v katastri nehnuteľností, záložný veriteľ je povinný jedno vyhotovenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva zaslať príslušnému okresnému úradu, ktorá začatie výkonu záložného práva vyznačí v katastri nehnuteľností.

52.Podľa ust. § 151m Občianskeho zákonníka: (1) Predať záloh spôsobom určeným v zmluve o zriadení záložného práva alebo na dražbe môže záložný veriteľ najskôr po uplynutí 30 dní odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Ak je záložné právo registrované v registri záložných práv a deň registrácie začatia výkonu záložného práva v registri záložných práv je neskorší, ako deň oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložcovi a dlžníkovi a ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, 30-dňová lehota začína plynúť odo dňa registrácie začatia výkonu záložného práva v registri záložných práv. (2) Záložca a záložný veriteľ sa môžu po oznámení o začatí výkonu záložného práva dohodnúť, že záložný veriteľ je oprávnený predať záloh spôsobom dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva alebo na dražbe aj pred uplynutím lehoty podľa odseku 1. (3) Záložný veriteľ, ktorý začal výkon záložného práva s cieľom uspokojiť svoju pohľadávku spôsobom dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva, môže kedykoľvek počas výkonu záložného práva zmeniť spôsob výkonu záložného práva a predať záloh na dražbe alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov. Záložný veriteľ je povinný informovať záložcu o zmene spôsobu výkonu záložného práva. (4) Záložca je povinný strpieť výkon záložného práva a je povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva. Najmä je povinný vydať záložnému veriteľovi záloh a doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu a poskytnúť akúkoľvek inú súčinnosť určenú v zmluve o zriadení záložného práva. Rovnakú povinnosť má aj tretia osoba, ktorá má záloh alebo doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu u seba. (5) Osoba, ktorá má počas výkonu záložného práva záloh u seba, je povinná zdržať sa všetkého, čím by sa hodnota zálohu zmenšila, okrem bežného opotrebovania. (6) Pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu. (7) Záložný veriteľ je povinný informovať záložcu o priebehu výkonu záložného práva, najmä o všetkých skutočnostiach, ktoré môžu mať vplyv na cenu zálohu pri jeho predaji. (8) Ak sa v zmluve o zriadení záložného práva dohodne, že záložný veriteľ je oprávnený predať záloh iným spôsobom ako na dražbe, záložný veriteľ je povinný pri predaji zálohu postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby záloh predal za cenu, za ktorú sa rovnaký alebo porovnateľný predmet zvyčajne predáva za porovnateľných podmienok v čase a mieste predaja zálohu. (9) Záložný veriteľ je povinný podať záložcovi písomnú správu o výkone záložného práva bez zbytočného odkladu po predaji zálohu, v ktorej uvedie najmä údaje o predaji zálohu, hodnote výťažku z predaja zálohu, o nákladoch vynaložených na vykonanie záložného práva a o použití výťažku z predaja zálohu. Náklady vynaložené v súvislosti s výkonom záložného práva je záložný veriteľ povinný preukázať. (10) Ak výťažok z predaja zálohu prevyšuje zabezpečenú pohľadávku, záložný veriteľ je povinný vydať záložcovi bez zbytočného odkladu hodnotu výťažku z predaja, ktorá prevyšuje zabezpečenú pohľadávku po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva.

53.Podľa ust. § 151md Občianskeho zákonníka: (1) Záložné právo zaniká a) zánikom zabezpečenej pohľadávky, b) zánikom všetkých vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, na ktoré sa záložné právo vzťahuje, c) ak sa záložný veriteľ vzdá záložného práva, d) uplynutím času, na ktorý bolo záložné právo zriadené, e) vrátením veci záložcovi, ak záložné právo vzniklo odovzdaním vecí, f) ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom, g) ak záložca previedol záloh a zmluva o zriadení záložného práva určuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom, h) iným spôsobom dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva alebo vyplývajúcim z osobitného predpisu, i) ak sa vykonalo bez ohľadu na rozsah uspokojenia veriteľa. (2) Po zániku záložného práva sa vykoná výmaz záložného práva z registra záložných práv alebo z osobitného registra, ak sa na vznik záložného práva vyžaduje podľa zákona registrácia v osobitnom registri; výmaz sa vykoná ku dňu uvedenému v žiadosti na výmaz záložného práva, najskôr však ku dňu zániku záložného práva. (3) Záložný veriteľ je povinný podať žiadosť o výmaz záložného práva bez zbytočného odkladu po zániku záložného práva; ustanovenia § 151g ods. 2 až 4 sa použijú primerane. Ak bolo zrušené záložné právo zriadené rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, vykoná sa výmaz na základe rozhodnutia príslušného súdu alebo správneho orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o zrušení záložného práva. Žiadosť o výmaz záložného práva je oprávnený podať aj záložca; záložca je povinný žiadosť doložiť písomným potvrdením o splnení záväzku alebo inou listinou preukazujúcou zánik záložného práva vystavenou záložným veriteľom. (4) Ak je zálohom hnutelná vec a záloh bol podľa zmluvy o zriadení záložného práva odovzdaný záložnému veriteľovi, záložný veriteľ je povinný bez zbytočného odkladu po zániku záložného práva záloh vrátiť záložcovi.

54. V zmysle ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít konkurzný súd preskúmava iba relevantnosť dôvodov popretia pohľadávky uvedených v popieracom prejave. Predmet incidenčného konania je determinovaný obsahom popieracieho prejavu, a preto nie je možné rozširovať dôvody popretia pohľadávky po márnom uplynutí lehoty na popretie pohľadávok. Konkurzný súd nesmie na dôvody popretia, ktoré nie sú uvedené v popieracom prejave prihliadať. Úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmanie pohľadávky súdom, rozhoduje sa len o tom, či dôvody uvedené v popieracom prejave obstoja alebo nie. Incidenčné konanie nemôže slúžiť na odstránenie pochybení v popieracom prejave a ani na doplnenie dôvodov popretia. Konkurzný súd teda nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave. Uplynutím lehoty na popretie prihlásených pohľadávok sa právo správcu, resp. veriteľa uvádzať nové dôvody popretia pohľadávky prekluduje a prihlásená pohľadávka sa považuje následne v spornom rozsahu za zistenú.

55. S poukazom na vyššie uvedené (bod 54. odôvodnenia tohto rozsudku) predmetom preskúmania súdu môžu byť v tomto konaní, iba dôvody popretia pohľadávky, ktoré žalovaný v 2. rade uviedol vo svojom popieracom prejave, a to premlčanie pohľadávky v celom rozsahu istiny a príslušenstva z dôvodu, že obligačný dlžník podľa prihlášky uznal svoj záväzok voči veriteľovi dňa 30.04.2009, a preto sa pohľadávka v súlade s citovaným ustanovením Obchodného zákonníka premlčala dňa 01.05.2013. Uplynutím uvedenej premlčacej doby sa mala premlčať pohľadávka ako aj príslušenstvo pohľadávky. Tieto dôvody žalovaný v 2. rade uvádza pri popieraní právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti ako aj zabezpečenia zabezpečovacím právom. Bolo na vóli žalovaných ako pohľadávku žalobcu poprú. Ak žalovaný v 2. rade v popieracom prejave uviedol, že právne relevantným dôvodom popretia pohľadávky čo do právneho dôvodu vzniku pohľadávky, čo do jej výšky ako aj čo do zabezpečenia pohľadávky zabezpečovacím právom je premlčanie pohľadávky ku dňu 01.05.2013, nakoľko dlžník uznal záväzok dňa 30.04.2009, potom je nepochybné, že popiera pohľadávku pre jej premlčanie ku konkrétnemu dňu t. j. ku dňu 01.05.2013. Žalovaný obsahom svojho popieracieho prejavu takto zúžil popretie pre premlčanie pohľadávky na popretie pre premlčanie ku dňu 01.05.2013. Iný relevantný dôvod popretia neuviedol.

56. Na ďalšie dôvody popretia pohľadávky žalobcu žalovaným v 2. rade, uvádzané v podaniach doručených súdu v priebehu tohto incidenčného konania (kumulatívnu nováciu, neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, posúdenie čiastočného plnenia dlžníka SSIM, a.s., Košice, premlčanie záložného práva, nepreukázanie zaplatenia poplatku a pod.) súd s poukazom na skutočnosti uvedené v bode 54. odôvodnenia tohto rozsudku nemôže prihliadať.

57. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 250/2011-30 zo dňa 8. decembra 2011: „Existencia inštitútu premlčania je dôsledkom požiadavky právnej istoty, ktorá sa prejavuje i v tom, aby nepretrvávali nevyjasnené právne vzťahy a neuspokojené práva bez časového obmedzenia po neprimerane dlhú dobu. Inštitút premlčania má motivovať veriteľov, aby svoje práva uplatňovali včas. Premlčaním právo nezaniká, zaniká iba žaloba, teda spôsobilosť práva byť súdne alebo inak mocensky vykonateľné. K premlčaniu práva dochádza márnym uplynutím premlčacej doby. Aj v okamihu uplynutia premlčacej doby je však nastúpenie jeho následkov podmienené námietkou dlžníka.“ „Aj z ustanovenia § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka (a obdobne aj v § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) vyplýva, že je potrebné rozlišovať samotné uplynutie premlčacej doby (premlčanie pohľadávky) a následky z toho plynúce. Tie môžu nastať iba v prípade splnenia kumulatívnej podmienky, ktorou je vznesenie námietky premlčania. Premlčané právo nezaniká ani momentom uplynutia premlčacej doby a ani momentom vznesenia námietky premlčania dlžníkom. Zatiaľ čo uplynutie premlčacej doby samo o sebe nemá žiadne následky pre pohľadávku, jej uplynutie a vznesenie námietky premlčania dlžníkom má za následok nemožnosť priznania alebo uznania pohľadávky súdom. Záložné právo je právom, ktoré nepochybne premlčaniu podlieha, pretože nejde o majetkové právo, ktoré by bolo z možnosti premlčania vylúčené. Premlčanie práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu (ďalej aj len „premlčanie záložného práva“) je upravené v § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka a premlčacia lehota tohto práva v § 101 Občianskeho zákona. Premlčaniu podlieha záložné právo v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Premlčanie záložného práva sa riadi Občianskym zákonníkom aj v prípade, ak ním bola zabezpečená pohľadávka spravujúca sa Obchodným zákonníkom. Ak záložný veriteľ neuplatnil v premlčacej lehote právo na uspokojenie pohľadávky zabezpečenej z výťažku z predaja zo zálohu, má to za následok, ak sa záložca dovoľá premlčania tohto práva, že záložný veriteľ sa nemôže úspešne domôcť spešazenia zálohu (uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku z predaja zálohu). Záložné právo v takom prípade už nemôže byť naďalej spôsobilým predmetom na

uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. Z tejto úpravy (§ 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka) je ďalej zrejmé, že trojročná premlčacia doba záložného práva neuplynie skôr, než uplynie premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky. Je to dôsledkom vzájomnej previazanosti právneho vzťahu založeného zmluvou záložnou a zmluvou, na základe ktorej vznikla zabezpečovaná pohľadávka. Zmysel právnej úpravy stanovujúcej, že právo záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu sa nepremlčí prv, než uplynie premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky, spočíva v tom, že v situácii, keď obe premlčacie doby (premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky a premlčacia doba záložného práva) môžu, ale nemusia začať plynúť v rovnaký deň, nezodpovedalo by akcesorickej povahe záložného práva, ak by existovala zabezpečená pohľadávka, vo vzťahu ku ktorej premlčacia doba (ktorá môže byť aj dlhšia než trojročná) neuplynula, a súčasne záložného práva, vo vzťahu ku ktorému už (trojročná) premlčacia doba uplynula, čo by malo za následok stav, za ktorého by sa veriteľ zabezpečenej pohľadávky mohol domáhať uspokojenia sa zo zálohu iba podmienene pre prípad, že záložca námietku premlčania jeho práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu nevznesie. Tomu korešponduje aj ustanovenie § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa môže záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná. To však platí iba v prípade, ak nie je zároveň premlčané aj právo záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu, resp. v prípade, ak síce premlčané je, avšak záložca nevzniesol námietku premlčania. Nie je totiž vylúčená situácia, že trojročná premlčacia lehota práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu uplynie záložnému veriteľovi neskôr, než premlčacia doba práva veriteľa domáhať sa zaplatenia pohľadávky voči dlžníkovi (napr. ak ide o zabezpečenú pohľadávku, ktorá sa premlčuje v kratšej premlčacej dobe než trojročnej). Z citovaných ustanovení pre prípad, že záložca a obligačný dlžník sú rozdielne osoby, zároveň vyplýva aj to, že zatiaľ čo námietku premlčania pohľadávky môže účinne vzniesť iba obligačný dlžník (avšak nie záložca), v spojení s § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že námietku premlčania práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu, môže vzniesť iba záložca (avšak nie obligačný dlžník zabezpečenej pohľadávky).“

„Pokiaľ ustanovenie § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka predlžuje plynutie premlčacej doby práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu tak, že ustanovuje, že záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka, vychádza z toho, že je potrebné skúmať iba to, kedy uplynie premlčacia doba zabezpečovanej pohľadávky, avšak nie to, či bola dlžníkom vo vzťahu k právu veriteľa domáhať sa splnenia zabezpečovanej pohľadávky aj vznesená námietka premlčania. Vznesenie námietky premlčania záložného práva je významné iba vo vzťahu k právu záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu, pričom je zrejmé, že túto námietku môže vzniesť iba záložca a prvý raz tak môže (úspešne) urobiť až v momente, keď uplynula premlčacia doba aj zabezpečovanej pohľadávky, nielen trojročná premlčacia doba pre premlčanie práva záložného veriteľa domáhať sa uspokojenia zo zálohu. V prípade ak tieto premlčacie doby uplynuli, záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu a záložcom bola námietka premlčania vznesená, stráca záložný veriteľ možnosť domáhať sa (proti vôli záložcu) uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané.“

58. Žalovaný v 2. rade vo vzťahu k premlčaniu pohľadávky žalobcu poukázal na uznanie záväzku zo dňa 30.04.2009, pričom neprihliadal na uzavretie Dohody o splácaní záväzku zo dňa 19.06.2009 medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou SSIM, a.s., Košice, IČO: 31 702 627, v rámci ktorej dlžník uznal svoj záväzok voči veriteľovi vo výške istiny 2 467 104,39 EUR, zaviazal sa svoj dlh uhradiť v dohodnutých splátkach aj spolu s úrokmi a neprihliadal ani na čiastočné splnenie dlhu spoločnosťou SSIM, a.s., Košice, IČO: 31 702 627 v súlade s predmetnou dohodou o splácaní.

59. Podľa tvrdenia žalovaného v 2. rade premlčacia doba začala plynúť dňa 30.04.2009 a uplynula už dňa 30.04.2013. Toto tvrdenie však podľa súdu nezodpovedá skutočnosti, nakoľko v Dohode o splácaní záväzku zo dňa 19.06.2009 dlžník uznal svoj dlh a zaviazal sa ho splatiť v splátkach, pričom posledná splátka bola splatná dňa 04.12.2009. To znamená, že k premlčaniu pohľadávky mohlo dôjsť až dňa 05.12.2013, teda nie 01.05.2013 ako to uviedol žalovaný v 2. rade.

60. Žalovaný v 2. rade vo svojom popieraní prejavne nespochybnil uzavretie Dohody o splácaní záväzku zo dňa 19.06.2009 (vrátane uznania dlhu) a nenamietal ani to, že by sa nemala týkať práv záložného dlžníka (spoločnosti MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964) z dôvodu, že tento nebol účastníkom dohody. Tieto skutočnosti žalovaný v 2. rade uviedol len v priebehu incidenčného konania, preto súd na ne nemohol prihliadnuť pri rozhodovaní vo veci (viď bod 54. odôvodnenia tohto rozsudku). Navyše je potrebné poznamenať, že ust. § 516 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa bez ďalšieho nemôže vzťahovať na záložcu.

61. Aj žalovaný v 1. rade poprel pohľadávku žalobcu s poukazom na jej premlčanie odo dňa 01.05.2013, ale v priebehu konania ju uznal v celom rozsahu.

62. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 54., 58. až 60. odôvodnenia tohto rozsudku mal súd za to, že popretie pohľadávky žalovaným v 2. rade s poukazom na premlčanie pohľadávky žalobcu odo dňa 01.05.2013 je nedôvodné.

63. Žalovaní v 1. a 2. rade v popretí pohľadávky žalobcu nevzniesli námietku premlčania práv vyplývajúcich zo záložnej zmluvy. Uviedli len to, že v dôsledku premlčania pohľadávky zaniklo aj záložné právo žalobcu.

64. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 250/2011-30 zo dňa 8. decembra 2011 (bod 57. odôvodnenia tohto rozsudku) v zmysle ustanovenia § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka sa môže záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná. Platí to aj v prípade konkurzného konania.

65. Záložné právo podľa ust. § 151md Občianskeho zákonníka nezaniklo. Vznesením námietky premlčania pohľadávky žalobcu nedošlo k zániku zabezpečenej pohľadávky, pretože premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, iba ho nemôže priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

66. Vychádzajúc z právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, vysloveného v odôvodnení nálezu sp. zn. II. ÚS 250/2011-30 zo dňa 8. decembra 2011 (bod 57. odôvodnenia tohto rozsudku), podľa ktorého v prípade, že záložca a obligačný dlžník sú rozdielne osoby, námietku premlčania pohľadávky môže účinne vzniesť iba obligačný dlžník (avšak nie záložca) a námietku premlčania práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu, môže vzniesť iba záložca (avšak nie obligačný dlžník zabezpečenej pohľadávky), súd mal za to, že žalovaný v 1. ani žalovaný v 2. rade nemohli účinne vzniesť námietku premlčania pohľadávky žalobcu. Takúto námietku by mohol vzniesť len obligačný dlžník, teda spoločnosť SSIM, a.s., Košice.

67. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu je v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a zabezpečenia zabezpečovacím právom v prvom poradí oprávnená, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

68. Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

69. Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

70. Nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).